

”Adams Æbler”

Manuskript af:
Anders Thomas Jensen

Final draft, 2. juli, 2004

M&M Productions A/S
Blomstervænget 52
2800 Lyngby
Denmark
Tel: +45 70203080
Fax: +45 70203081

Email: mail@mmproductions.dk

1 EXT. TOGSTATION - MORGEN (Titelsekvens)

1

Sommer. Solen står højt på himlen. En lille landsbystation. En af dem der snart ikke findes mere. Et lille tog ruller ind og standser, og ADAM stiger ud af toget med en lille taske i hånden. Adam ligner en nynazist, kronraget og med et lille svastika på sin højre hånd. Han har et køligt blik i øjnene og en iskold attitude. Adam er nok nynazist.

Da toget fløjter og kører videre, klapper Adam en lille foldekniv ud sætter den mod togets side. En skærende lyd, toget ridses hele vejen ned langs siden. Adam går over til en bæk, stiller sin taske og sætter sig.

Han ser sig omkring på den lille tomme perron, konstaterer, at der ikke er nogen til at tage imod ham. En haltende, hjemløs hund kommer nu gående. Den sætter sig foran Adam og "tigger". Den er sød, store brune øjne og en savlende tunge. Adam betragter den. Så sparker han hårdt til den. Den halter pivende bort. Adam tænder sig så en cigaret og sætter sig afventende med en tilfreds attitude.

En lille bil kommer nu kørende helt ind på perronen og en mand stiger ud. Det er IVAN, 40, mild og tilsyneladende ukompliceret. Han ser søgende ned af perronen, smiler, da han ser Adam. Han går over til ham.

IVAN

Adam?

Adam fortrækker ikke en mine. Ivan rækker hånden frem mod ham.

IVAN

Ivan Fjeldsted, men Ivan er fint. Du må virkelig undskyldte, jeg kommer for sent.

Adam rejser sig langsomt og trykker hans hånd. Ivan står lidt og smiler.

IVAN

Nå ... Men lad os komme af sted. Skal jeg bære din taske for dig?

Ivan rækker ud efter Adams taske, men Adam tager den og sender ham et meget køligt blik.

IVAN

Fint, fint ... Du kan sagtens selv bære den. Det er også fint ...

2 INT. IVANS BIL - MORGEN (Titelsekvens)

2

Ivan sidder bag rattet og kører. Adam sidder ved hans side med tasken på skødet.

IVAN

Det er tit at folk, der har siddet i fængsel, er meget ømme omkring deres ting. Er det ikke?

Adam svarer ikke.

IVAN

Var det en god tur herop?
(Stilhed, pause)
Har du boet på landet før?

Stilhed. Ivan ser ud af vinduet.

IVAN

Derovre ved det træ har jeg engang set en pige kaste en hel forårsrulle op ... Det var, da jeg var helt ung, vi havde været til fest.

Adam ser på ham med et træt blik.

IVAN

Det var lige, da forårsrullerne var kommet til landet. Det var ikke rart for hende ... Hun bor vist i Norge nu ...
(Pause, smiler)
Jaja, djævelen tester os alle sammen nogen gange.

Ivan ser på Adam og smiler et lille smil. Adam sender ham et blik, der signalerer, at han skal tie stille. Det gør Ivan så og de fortsætter i tavshed. Så tænder Ivan for sit bånd. En varm og dejlig sang kommer nu ud gennem højtalerne. Ivan nyrer med og ser smilende på Adam. Ivan kan godt lide den sang, det er helt sikkert.

2A EXT. LANDSKAB - MORGEN (Titelsekvens) 2A

Bilen kører gennem et meget smukt landskab, mens musikken lyder. Sidste tekstblok indkopieres.

3 EXT. KIRKE - MORGEN 3

En lille landsbykirke ligger i morgendisken. Foran den står et meget stort æbletræ, grønt som en skov og fyldt med skønne æbler. En smal grussti løber fra kirken og ned til en sort stålport. Hernede standser Ivan og Adam, og de stiger ud.

IVAN

Ja ... Det er så vores lille kirke. Du skal bo oppe i sidehuset der. Og her har vi vores æbletræ og der er mange på i år, rigtig mange endda. Det er den varme sommer.

Ivan plukker et æble og giver det til Adam.

IVAN

De er først rigtig modne om nogle uger ... Så du skal ikke spise det.

4 INT. KIRKE - MORGEN

4

Ivan og Adam træder ind i kirken og går op gennem den lille midtergang. Her bliver han mødt af kirketjeneren GUNNAR. Han er først i 30'erne, men kunne sagtens være 70. Der er en aura af bølgechips og Fernet Branca omkring ham, som han står der og tænder lysene ned langs bænkerne. Ved hans side står KHALID, 30, en sort mand i gartnertøj.

IVAN

Godmorgen.

KHALID

Godmorgen.

GUNNAR

Godmorgen.

Ivan ser nu afventende på Adam, der står uforstående. De to andre venter nu også på ham.

ADAM

... Godmorgen ..?

Ivan sender ham et godkende blik efterfulgt af et stort smil.

IVAN

Det er godt, Adam. Gunnar og Khalid, det er Adam, der er kommet for at være hos os. Adam, det er Gunnar og Khalid.

KHALID

Er du dum på dit ansigt eller hvad? Tror du, jeg hilser på en nazist? Goddavn madmor øksesnaps!

Khalid ser truende på Adam, som bare står upåvirket. Det ser ud, som om han overvejer at smække ham en.

IVAN

Jaja, I får jo også masser af tid til at lære hinanden at kende. Kom Adam ...

Ivan og Adam går op mod alteret og ud af en lille dør. Khalid og Gunnar står og ser efter dem.

KHALID

Det er kraftedeme da for sindssygt at slæbe sådan en stodder med ind i Guds hus, mand. Han skolle sendes tilbage, hvor ham kom fra.

Ligner præcis den grufulde møgsvin, jeg regnede på ham ville være.

5 INT. SIDEHUSET. IVANS KONTOR - DAG

5

Ivan og Adam sidder nu på hver sine side af et stort skrivebord inde på Ivans kontor. På væggen hænger der et stort kors og i den anden ende af kontoret er der et lille køkken. Ivan sidder og læser sine papirer igennem, mens Adam betragter korset på væggen, og pudser æblet i sin trøje. Ivan ser så op på ham.

IVAN

Hvad står O'et for?

Adam svarer ikke.

IVAN

I Adam O. Petersen ... Hvad står O'et for?

ADAM

Det ved jeg ikke ...

IVAN

Det må din far og mor da ha' fortalt dig ...

ADAM

Jeg glemte at spørge om det ...

IVAN

Fint, fint. Fint svaret ...

(Pause, ser ned i papirerne)

Der står her, at du er nynazist. Er du virkelig det? For det synes jeg da ikke lige, er det første, man tænker, når man ser dig.

Adam smiler et overlegent, træt smil, svastikaet på hans hånd er mere end tydeligt.

IVAN

Og så skriver de også, at du er ond, det kan de da ikke være bekendt. Er du ond da? Er du?

ADAM

Hvad ved jeg. Verden er ond. Jeg følger bare med trafikken.

IVAN

Fint, fint. Følger med trafikken ... Men ser du, jeg tror ikke på, at der findes onde mennesker ... Jeg tror, at hvis man kun ser efter ondskaben, ja, så er verden ond. Men hvis man prøver at fokusere på det gode i stedet for, som vi gør her i huset, så ser

EXT. TOGSTATION - MORGEN (Titelsekvens)

Sommer. Solen står højt på himlen. En lille landsbystation. En af dem der snart ikke findes mere. Et lille tog ruller og standser, og ADAM stiger ud af toget med en lille taske hånden. Adam ligner en nynazist, kronraget og med et lille svastika på sin højre hånd. Han har et køligt blik i øjnen og en iskold attitude. Adam er nok nynazist.

Da toget fløjter og kører videre, klapper Adam en lille foldekniv ud sætter den mod togets side. En skærende lyd, toget ridses hele vejen ned langs siden. Adam går over til bæk, stiller sin taske og sætter sig.

Han ser sig omkring på den lille tomme perron, konstaterer at der ikke er nogen til at tage imod ham. En haltende, hjemløs hund kommer nu gående. Den sætter sig foran Adam c "tigger". Den er sød, store brune øjne og en savlende tung Adam betragter den. Så sparker han hårdt til den. Den halt pivende bort. Adam tænder sig så en cigaret og sætter sig afventende med en tilfreds attitude.

En lille bil kommer nu kørende helt ind på perronen og en mand stiger ud. Det er IVAN, 40, mild og tilsyneladende ukompliceret. Han ser søgende ned af perronen, smiler, da ser Adam. Han går over til ham.

IVAN

Adam?

Adam fortrækker ikke en mine. Ivan rækker hånden frem mod ham.

IVAN

Ivan Fjeldsted, men Ivan er fint. Du må virkelig undskyldte, jeg kommer for sent.

Adam rejser sig langsomt og trykker hans hånd. Ivan står l og smiler.

IVAN

Nå ... Men lad os komme af sted. Skal jeg bære din taske for dig?

Ivan rækker ud efter Adams taske, men Adam tager den og sender ham et meget køligt blik.

IVAN

Fint, fint ... Du kan sagtens selv bære den. Det er også fint ...

tingene meget lysere ud. Gennem årene har djævelen eller ondskaben om du vil sendt en række folk herop for at teste os, men vi har affejet ham hver gang. Alle der har været her har faktisk fundet Gud i en eller anden forstand. Nu mødte du lige Khalid og Gunnar.

Adam sender ham et afventende blik. Tager så demonstrativt en bid af sit æble.

IVAN

Gunnar blev prøveløsladt for fire år siden, og skulle kun have været her 3 måneder oprindeligt, ligesom dig, og så valgte han at blive hos os ... Han var dybt alkoholiseret dengang, stjal fra folk og voldtog piger ... Men nu har han været tørlagt i 26 måneder og studerer teologi. Khalid røvede tankstationer. Kan du huske for nogle år siden, at der var en fyr, der blev skudt ned, da han skulle ind og købe kondomer?

ADAM

Nej.

IVAN

Nå, men det var Khalid, der skød ham. Han må stadig ikke komme på Statoil ... Han har to gidseldramaer bag sig, men nu lærer han dansk og binder stokroser, selvom han har pollenallergi.

ADAM

Du behøver ikke at holde den her tale. Bare sig, hvad jeg skal lave her ...

IVAN

Det kan jeg ikke ... Det er nemlig det, du selv skal finde ud af. Det er sådan set det eneste, jeg forlanger. At du sætter dig et mål ... Ellers er der ingen krav.

ADAM

Er det din store psykologiske plan? At man bare skal ha' et mål så går det hele godt?

IVAN

Ja, det var det faktisk ... Den synes du ikke om eller hvad?

ADAM

Hold da kæft, mand ... Prøv og hør, jeg har været på 10 af de her overgangs perioder og det er det samme hver gang. Der er fyldt med tosser og perkere og så er der en eller anden

guitarspillende pædagog med sovsepletter på sejlerskoene og en bibel under armen, som render rundt og vil redde alle taberne. Det er fint, at Rashid og ham bøssen har lært at plante blomster, men jeg kommer ikke til at finde Gud eller noget som helst andet. Så bare sig, hvad jeg skal lave, så gør jeg det de næste 12 uger og tager toget tilbage.

IVAN

Jaja ... Men hvad kunne dit mål være, Adam?

ADAM

Du lytter overhovedet ikke, til hvad jeg siger?

Ivan får et mærkeligt indebrændt, såret blik i øjnene. Det er, som om hans blodtryk stiger. Han smiler alt for meget og taler pludselig alt for hurtigt.

IVAN

Gør jeg ikke det, Adam? Gør jeg ikke? Så lad os da tage Matteus 19,14: "Men Jesus sagde: "Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig, for Himmeriget er deres." Eller apostlernes gerning 27,43. "Men Paulus skulle reddes. Han befalede, at de, der kunne svømme, først skulle springe ud og komme i land"? Så lad være at sige at jeg ikke lytter. Det tror jeg nok ikke, at du gider at sidde her og påbegynde en større diskussion om, hvorvidt jeg gør eller ikke gør, vel. For så ved vi begge to godt inderst inde, at du er ude på meget tynd is. Ikke?

Adam ser forundret på den underlige mand, der nu bare sidder og kigger ned i bordet, mens han piller ved sin kuglepen. Han forstår ikke, hvad der foregår. Ivan ser så op, han virker utrolig glad nu, nærmest lykkelig. Han smiler over hele hovedet.

IVAN

Men hvad kunne dit mål være, Adam?

ADAM

Hvad sker der med dig? Hids dig dog ned.

IVAN

Nu er det ikke mig, det handler om. Hvad kunne dit mål være?

Adam er lidt forvirret, han ser indgående på Ivan og beslutter sig for bare at svare dumt.

ADAM

Okay, okay. Så vil jeg gerne ... Bage en kage.

IVAN

Bage en kage?
(Ser på æblet i hans hånd)
Nåe, en æblekage?

ADAM

Ja. En æblekage. Mit mål er at bage en kæmpe æblekage, okay?

IVAN

Med æblerne ude fra haven?

ADAM

Lige præcis!

IVAN

God ide. Så siger vi det. Æblekagen er dit mål. Du skal passe æbletræet indtil 1. august, hvor æblerne er modne, plukke dem og bage en kage.

Ivan begynder muntert at pakke sine ting på bordet sammen. Adam tror ikke helt på det.

ADAM

Tager du pis på mig? Skal jeg ikke gøre andet end det?

IVAN

Jo, måske lave lidt kaffe og sådan noget. Men hvis det er dit mål, så er det, du gør.

Adam undrer sig, det er for godt til at være sandt, men hvis det er aftalen, så er det aftalen. Han slår det hen, rejser sig hovedrystende og går.

6 INT. KIRKE - MORGEN

6

Kirken er næsten tom, kun 4-5 ældre mennesker har valgt at tilbringe deres søndag i Guds nærvær. Ivan står nu oppe på prædikestolen og taler.

IVAN

Men ondskaben har mange ansigter og det kan være svært at skelne og derfor endnu sværere at vælge side. Specielt i dag, hvor alt er blevet så nuanceret. Også vi mennesker.

Gennemsnitsalderen i rummet er på den gale side af de 60; et par KVINDER på første række sidder og strikker, mens Gunnar, der sidder ved siden af Khalid, forsigtigt prøver at spise en pose chips uden at larme. Adam sidder alene, lidt derfra ved siden af en ældre mand, POUL, 82.

IVAN

Jeg plejer at sige, at hvis skakspillet havde gennemgået den samme udvikling, som vi mennesker de sidste 2000 år, så havde dronningen stået i forreste række, tårnene slået skråt og bonden været brættets vigtigste brik. Vi ved ganske enkelt ikke længere, hvem vi er og denne rodløshed giver djævelen gode vilkår til at så sin sæd ...

Poul har fået nok nu. Han rejser sig forsigtigt for at smutte ubemærket ud af kirken. Ivan stopper op midt i sætningen. Han ser indebrændt efter ham.

IVAN

Keder vi dig, Poul?

Poul, der næsten er helt nede ved døren nu, vender sig og ser på Ivan med et tomt blik.

IVAN

Er det uinspirerende at sidde og lytte til Guds ord? Keder vi dig? Hva'?

POUL

Jeg skal på toilettet ...

Det kan de andre tilhørere i kirken godt identificere sig med. Gunnar, Khalid og de to Kvinder ser afventende op på Ivan. Adam ser forundret på hele situationen. Ivan har ikke noget argument. Han står et øjeblik, tænker.

IVAN

Og det kan ikke vente?

POUL

Nej. Helst ikke ...

IVAN

Vi er færdige om 20 minutter. Jeg tror godt, du lige kunne vente 20 minutter.

KHALID

Lad dog manden tage den lokum for helvede da. Lad ham skide i fred, Ivan, så vi kan begynde på syngning af den sang!

Adam betragter situationen med en vis skepsis. Ivan bider smerten i sig, han er fornærmet, men holder det godt gemt.

IVAN

Godt. Demokratiet har talt. Så gå, Poul. Gå ud og skid. Men du kan ikke komme ind igen, hvis du først går ud. Det ved du godt, ikke?

POUL

Det gør heller ikke noget.

Poul åbner døren.

IVAN

Og du bliver nødt til at køre hjem på hospitalet, for du skal ikke bruge kirkens toilet.

POUL

Hvorfor ikke det?

IVAN

Det er aflåst under gudstjenester ... Af sikkerheds hensyn.

POUL

Sikkerheds hensyn?

IVAN

Ja, efter 11. September.

Poul står lidt og ser trist frem for sig. Så sætter han sig ulykkeligt tilbage på sin bænk. Ivan ser udover forsamlingen.

IVAN

Godt. Så fortsætter vi, hvis Poul ellers tillader det ... så synger vi "Min død er mig til gode", inden vi går videre.

Alle sætter i med Kaj Munks salme. Khalid synger igennem. Adam sidder og undrer sig meget kraftigt.

7 INT. SIDEHuset. KØKKEN - AFTEN

7

Gunnar sidder og læser i bibelen, mens han drikker sig en guld øl. Der står tomme flasker på bordet ved siden af ham og en flaske Von Osten, samt et lille glas. En cigaret ligger og ryger i et overfyldt askebæger og ved siden af den en stor tyk hvid kat. Adam træder ind. Gunnar ser op på ham.

GUNNAR

Der er stegt flæsk med persillesovs ...

Adam går over og tager et stykke flæsk fra en pande, som han stiller sig og spiser. Gunnar tømmer sin Von Osten og hælder en ny op. Han ryger på sin smøg, nusser sin kat.

GUNNAR

Det var en god prædiken i dag, synes du ikke? Den var også lidt kortere end den plejer.

Adam siger ingenting.

GUNNAR

Det var lidt synd for den gamle Poul Nordkap. Ivan er altid efter ham. Det er fordi han går midt i teksten. Han kan heller ikke være det

bekendt, han gør det altid. Det er fordi, han var i en koncentrationslejr under krigen og så noget ... Så er han blevet lidt rastløs på sine gamle dage ... Han er 86.

Gunnar tager et sug på sin cigaret og røgen siver nærmest ud af alle åbninger i hans ansigt.

GUNNAR

Det bliver sgu heller ikke sjovt, når man selv når op i den alder.

Han får nu et hosteanfald, som han må dæmpe med Von Osten.

GUNNAR

Du skal ikke tage dig af Ivan, han er god nok. Og man skal i hvert fald ikke begynde at skændes med ham ...

8 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - AFTEN

8

Adams taske ligger på en seng inde på et lille værelse. Han er ved at pakke ud. Lidt tøj bliver lagt på plads i en kommode. Hans mobiltelefon tages op af lommen, hans pung og papirer bliver lagt ned i en skuffe. På væggen over hans seng bliver et krucifiks pillet ned og et lille portræt af Hitler kommer op i stedet for. Det banker på døren, Ivan stikker hovedet ind. Han har en bibel i hånden.

IVAN

Jeg ville bare lige give dig en bibel. Den her har både det gamle og det nye testamente. Den kan være meget god at ha' ...

Adam nikker. Ivan ligger biblen oppe på kommoden.

IVAN

Sov godt ...

Ivan lukker døren igen. Adam sidder lidt, betragter billedet af Hitler, retter det så lidt ind. Så ser han tilfreds ud. Han ligger sig på sengen og ser tænksomt ud rummet.

9 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - NAT

9

Der er helt stille. Månen hviler tungt bag kirketårnet, æblerne hænger helt stille på træet. En underlig vind suser pludselig henover kirken. Et par fugleskrig høres i det fjerne.

10 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - NAT

10

Adam ligger i sengen og sover. En hånd kommer ind i billedet og tager hans mobiltelefon, der ligger på natbordet ved hans side. Adam vender sig uroligt. Vi ser nu Gunnar, der lister sig mod døren ganske stille, han støder foden ind i en stol.

Adam vågner nu, han slår omtåget øjnene op og rejser sig op i sengen. Han tænder lyset. Midt på gulvet står Gunnar helt frosset og ser beruset på ham. Adam ser forvirret på ham.

ADAM

Hvad fanden laver du?

GUNNAR

Mig?

Adam ser nu, at Gunnar har hans telefon i hånden. Han kan ikke få det til at hænge sammen.

ADAM

Hvad laver du med min telefon?

Adam rejser sig op, går over til ham. Gunnar rækker telefonen frem mod ham.

GUNNAR

Undskyld. Jeg troede, du sov.

Adam tager sin telefon igen.

ADAM

Derfor skal du sgu da ikke tage min telefon!

Adam ser nu også, at han har hans pung i den anden hånd.

ADAM

Og min pung? Hvad laver du, mand!

Adam smækker ham en syngende flad. Gunnar holder sig for ansigtet, er ved at græde. Adam får sin pung ud af hånden på ham og slår ham hårdt i hovedet, nu med knytnæve.

ADAM

Stjæler du fra mig? Er du idiot! Hva'? Hva'?

Gunnar har fået næseblod. Han står skrækslagent og griber blodet med begge hænder. Han græder.

GUNNAR

Undskyld ... Undskyld ...

ADAM

Skrid ind til dig selv! Skrid!!!

Gunnar går hastigt mod døren. Adam ser nærmest forvirret efter ham, han er ikke nået at blive rigtig rasende. Ovre ved døren stopper Gunnar op og vender sig. Blodet vælter ud af hans næse, han har tårer i øjnene.

GUNNAR

Sov godt, ikke ...

ADAM

Skrid!!!

Gunnar nikker grædende, lukker døren. Adam står tilbage med et uforstående blik. Så tjekker han sin pung for at se, om alt er der, ser på sin telefon. Han går over og ligger pungen tilbage og ser så biblen, der er faldet på gulvet. Han går over og samler den op. Den er åbnet, han ser ordene: JOBS BOG. Han klapper den i og ligger den op på kommoden igen.

11 EXT. KIRKE - MORGEN

11

Kirken står i morgensolen. Ivan kommer cyklende på en herrecykel hvorpå der sidder en gammel rusten barnestol på styret. Tilfreds ser han op på sin kirke og på det store træ. Så fanger noget hans øje. Han går over mod træet, mens han ser op i kronen. Der er fugle. En smule frustreret, ser han nu ned i det dugfriske græs, her ligger der et æble.

Han samler det op og betragter det; Der er hakket i det. Klokkerne begynder nu at ringe bag ham. Ivan ser beslutsomt frem for sig.

12 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - MORGEN

12

Et klokkeslag buldrer meget højt, rummet ryster næsten. Adam ligger halvt sovende og halvt i chok. Han sætter sig op; endnu et klokkeslag. Portrættet af Hitler falder ned fra væggen. Han sidder der bare og ser lidt irriteret frem for sig.

13 EXT. KIRKE. VED TRÆET - DAG

13

Ivan står sammen med Adam, Gunnar og Khalid og ser op på træet. Gunnar har rød næse og et lille plaster på øjet. Han har sin Kat under armen. Khalid tager en sten og kaster den. Den rammer næsten en fugl, der sidder i træet.

GUNNAR

De rører sig ikke ud af flækken ...

KHALID

Nej! De er jo frække af helvede til de møgfugle! Som den slagterhund! Flyv hjem med dig, forpulede fugl!

Khalid prøver at råbe af fuglen, men den rokker sig ikke ud af stedet.

IVAN

Du kan godt se, at vi har et problem her, ikke Adam? Der bliver ikke mange æbler til overs til kage, hvis vi ikke stopper de små sataner der.

Adam ser nedladende på Khalid.

ADAM

Abedrengen der må da være god til at kravle i træer? Kan du ikke kravle op og tage dem?

KHALID

Jeg taler ikke på dig, så fat det, mand! Få den besked ind på din nethinde!

Adam ser koldt på Khalid. Ivan tænker.

IVAN

Jeg ved ingenting om fugle ... Det har vi godt nok ikke prøvet før. Hvad gør man normalt i sådan en situation? Gunnar?

GUNNAR

Man lader dem være, tror jeg ... Hvorfor kan de ikke bare få lov at spise de æbler?

IVAN

Fordi det er Adams æbler. Adam skal bage en æblekage til os.

Khalid giver Adam elevatorblikket.

KHALID

Han kan sgu da ikke finde ud af at bage for helvede!

IVAN

Det kan vi jo ikke vide endnu, vel Khalid. Og hvis Adam har en drøm om at bage en kage, så må vi støtte ham og hjælpe til, ikke?

KHALID

Jeg kan sgu da se på den, at han ikke kan bage så meget som en bolle ...

ADAM

Hold nu din kæft!

KHALID

Det kan du sgu da ikke, mand!

ADAM

Det ved du da ikke en skid om din lille perkerlort!

IVAN

Det er godt, Adam! Tro på det! Tro på kagen!
Tro på dig selv.

Adam bliver irriteret over, at han kom til at "ville" kagen. Han ser meget irriteret på Ivan, der står og smiler til ham, så vender han om og går væk. Det er for dumt det her.

KHALID

Uh ... Så kaster man den håndklæde på ring,
når man møder lille fugl! Du er for barnlig
til at kunne styre en kage og du ved den!

Adam ignorerer Khalid. Går bare væk, ind i kirken. De andre tre bliver stående ved træet.

GUNNAR

Nu kommer der altså flere ...

KHALID

Ja, nu kom der krafthelvede en til på gren
derhenne! Se den store sorte svin der hakker
på frugten!

IVAN

Nei hvor er de frække! Labaner er de! Det var
da helt utroligt.

Ivan ser meget taktsom ud. Han tager det personligt.

14 INT. KIRKE - DAG 14

Adam træder ind i kirken og sætter sig ned på en af bænke.
Han ser op på Jesus på korset og fnyser indvendigt. Han
tænder sig en cigaret og falder lidt ned.

15 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - DAG 15

Et fugleskræmsel bliver banket ned i jorden. Adam står med en
hammer og slår pælen ned. Han virker meget uengageret. Ivan
kommer ud oppe fra huset. Han har en mappe og en bibel under
armen.

IVAN

Det skal nok lære de krabater! Det er godt,
Adam. Meget autentisk ... Det gyser næsten i
en, når man ser på hende, ikke?

Adam giver ham idiot-blikket. Så hører de en stemme bag sig.

SARAH (OFF)

Pastor Fjeldsted?

De vender sig begge og ser en kvinde på omkring 35 år, SARAH. Hun har store røde øjne. Hun har grædt hele morgenen.

IVAN

Ivan er fint ... Og det er min assistent, Adam.

SARAH

Hej. Sarah Berg. Jeg ... Jeg kommer her ikke så tit. Jeg ville ha' været til prædiken i søndags, men ... Jeg har kun sommerhus heroppe ...

IVAN

Du skal du da ikke stå og undskylde. Det er kun dig selv, du snyder ved ikke at være der. Desuden var der ikke plads til flere alligevel.

Sarah er lige ved at begynde at græde.

IVAN

Såså, lille ven. Kom med her!

16 INT. SIDEHuset. IVANS KONTOR - DAG

16

Sarah sidder i stolen. Ivan og Adam sidder overfor hende. Ivan holder kaffe op til dem alle tre. Først Sarah, så Adam og så sig selv.

SARAH

Det ... Jeg ... For nogle måneder siden mødte jeg en fyr ...

ADAM

Al mælken er altså sur.

IVAN

Det er fint, jeg bruger ikke mælk.

ADAM

Nu tænkte jeg mere på Sarah, ikke ...

IVAN

Det gjorde jeg da også ...

ADAM

Det gjorde du sgu da ikke.

Ivan kommer i sit underlige humør, han synker en klump, mens blodtrykket stiger.

IVAN

Gjorde jeg ikke? Det tror du ikke, jeg gjorde eller hvad? Skal vi lige spørge Johannes 4,46 om det? "Han kom nu atter til Kana i Galilæa,

hvor han havde gjort vand til vin. Der var en kongelig embedsmand, hvis søn lå syg i Kapernaum. Der sagde Jesus; Tænk ikke på dig selv, men på hvad du kan gøre for dit land". Så jeg tror nok ikke at du vil påbegynde en diskussion omkring hvorvidt jeg tænker på andre eller ej? For så tror jeg, du kommer ned med nakken ...

SARAH

Det gør virkelig ikke noget. Jeg bruger ikke mælk.

Ivan kan ikke tabe ansigt, han kan ikke slippe den. Han har opført sig forkert og er blevet afsløret i det. Han famler.

IVAN

Men er der ikke et par småkager til Sarah måske?

SARAH

Det er lige meget.

IVAN

Nej det er det ikke. Gider du ikke at se efter i dåsen, om der er lidt småkager til Sarah og mig.

Adam undrer sig dybt. Han går over til køkkenet. Sarah bliver også lidt forvirret.

SARAH

... Måske var det også dumt af mig at komme.

IVAN

Nejnejnejne ... Du mødte en fyr, siger du?

SARAH

Ja. Det ... Jeg var i Indonesien, jeg arbejder for verdensnaturfonden og ... Det er Sumatratigere, der er under 500 tilbage af dem ... Men ... Ja ... Jeg var sammen med en mand. Og jeg blev gravid og ... Jeg har drukket meget, da jeg var yngre. Og ... Jeg er i AA nu. Har ikke drukket i 341 dage ... Men ...

Sarah kæmper for at få det sagt, Ivan nikker forstående, afventende til hende.

SARAH

Nu siger de, at barnet nok vil være handicappet ...

Sarah bryder sammen. Adam kommer ned igen med to små tallerkener med småkager på. Han stiller dem foran henholdsvis Ivan og Sarah. Ivans opmærksomhed falder langsomt ned på småkagerne under den følgende dialog.

SARAH

Og jeg ved ikke hvem han er ... Men jeg tror, jeg burde få barnet fjernet ... Og det er min egen skyld, fordi jeg har drukket så meget.

IVAN

Vent lige lidt, Sarah ...

Sarah begynder at hulke. Ivan bemærker det ikke.

IVAN

Hvordan kan det være, at jeg får tre småkager og Sarah kun får to? Det synes du ikke, er underligt? At jeg skal ha' mere end hende?

ADAM

Der var kun 5 tilbage i dåsen og så synes jeg, at hendes den ene så lidt større ud end din.

IVAN

Det tror jeg så ikke, den er.

ADAM

Det er den altså.

IVAN

Har du målt dem da? Har du? Har du målt de kager, Adam?

Sarah sidder og græder fortsat. Adam tror ikke på, hvad der foregår foran øjnene af ham.

IVAN

Det har du nemlig ikke. Og så tror jeg, at vi ligger låg på den her en gang for alle, inden det bliver rigtig pinligt for dig ...

(Ser på Sarah)

Du vil ha' det fjernet, siger du?

Adam er fuldkommen fremmedgjort. Han må se, hvad der sker.

SARAH

Ja ... Eller Nej ... Men de siger, at der er 60 % chance, for at det er handicappet og så tog jeg hjem for at tale med en dansk læge, men de sagde bare det samme ... Og nu ... Nu skal jeg beslutte mig, inden for en uge, ellers er det for sent. Og jeg ved ikke ... Jeg kan ikke klare at få et barn, der ikke er normalt. Og 60 %. Det er ret meget.

IVAN

Det er jo bare statistik, Sarah. Lad mig fortælle dig en lille historie. Da min kone og jeg var gravide med vores første barn, fortalte de os, at der var 75 % chance for at han ville være handicappet. Vi kunne selvfølgelig have ladet os skræmme af fornuft og statistik, men vi valgte at tænke positivt og tro på det gode ... Og nu, når Christoffer render rundt og spiller fodbold ude i haven eller sidder og laver sine regneopgaver, så er vi da lykkelige over, at vi holdte fast og fik ham.

Sarah falder lidt ned, det lysner for hende.

IVAN

Djævelen prøver os hele tiden, Sarah og så er det vigtigt, at vi vælger rigtigt og holder fast. Hvis vi kun fulgte vores fornuft, så ville verden være et mørkt sted at leve i. Jeg synes, du skal følge dit hjerte og få det barn ...

Sarah nikker. Antydningen af et lille smil på hendes læber.

SARAH

Tak. Tusind tak.

IVAN

Men det er da værre med de tigre der. Det lyder da ikke rart.

Adam sidder og ser på Ivan. Han er helt tabt bag en vogn. Bedre bliver det ikke, da Ivan sender ham et stort smil og blinker lykkeligt til ham.

17 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - MORGEN 17

Æbletræet står i solen foran kirken og foran det står fugleskræmslet, hvorpå der sidder en fugl. Klokkerne ringer solen op. Fuglene gnasker og skriger, der er kommet flere.

18 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - MORGEN 18

Det lille maleri af Hitler falder igen ned fra væggen. Klokkerne lyder. Adam rejser sig endnu engang søvndrukken op i sengen. Han sidder lidt, så rejser han sig helt op og går ud.

19 INT. SIDEHuset. KØKKEN - MORGEN

19

Adam træder ud i køkkenet. Der er ikke nogen, men to tallerkener og et par tomme flasker står på bordet. Så ser han noget. På stolen hænger Khalids jakke og nede på gulvet ligger der noget. Han går tættere på. Det er en elefanthue og der ligger noget inde i den. Adam tager det ud. Det er en plastikpose fra Statoil og der er penge i den. Der er mange, alle mulige sedler 50'ere, 100 og 1000 kronersedler samt checks. Han tænker sit, tager tingene i lommen og går over og tager mælken ud. Han tjekker, om den er sur, den lugter fint. Så tager han en tår og læner sig op af kogepladen med hånden. Den brænder fast, det syder og Adam står i smerte, han stikker den ind under den kolde hane. Gunnar kommer nu ind, med sin kat og sin bibel under armen. Han nikker til ham og sætter sig.

GUNNAR

Godmorgen ...

ADAM

Hvorfor fanden slukker du ikke for komfuret.

Adam piller ved sin hånd, huden er slemt forbrændt. Han går rasende ud af rummet, mens han smækker Gunnar en flad. Gunnar støder tænderne mod den Von Osten, som han er ved at bunde og ser uforstående efter ham.

20 INT. HOSPITAL. STUE - DAG

20

Et hvidt rum. Adam sidder på en stålbriks og DOKTOR KOLBERG, en mand omkring de 60 står og piller i hans hånd.

DOKTOR KOLBERG

Det er altså noget værre noget det her.

ADAM

Hvad?

DOKTOR KOLBERG

Ja, jeg har ædt bøffer, der var mindre gennemstegt, end den hånd der. Bruger du højre eller venstre?

ADAM

Højre ...

DOKTOR KOLBERG

Ja så håber jeg godt nok, at du har en kæreste. For du kommer da ikke til at kunne spille pik igen før til foråret ...

Adam ser på ham med et undrende blik. Doktor Kolberg begynder at ligge en forbindelse.

DOKTOR KOLBERG

Ja undskyld, hvis jeg er lidt ligefrem, men hvis der er noget, jeg har lært som læge, så er det, er sige tingene, som de er. Alle er bedst tjent med at få klar besked.

Adam nikker.

DOKTOR KOLBERG

Hvad sagde Pastor Fjeldsted til det?

ADAM

Pastor Fjeldsted er en lallende idiot.

DOKTOR KOLBERG

Han kan godt være lidt lang i snottet, Ivan. Men han er en god dreng. Han har denondelyneme heller ikke haft det nemt ...

ADAM

Hvad er det, der er galt med ham?

DOKTOR KOLBERG

Alt er kraftedeme da gået galt for Ivan ... Lige fra starten af. Hans mor døde, da hun skulle føde ham, lige inde på stuen ved siden af. Hun blødte som en strubeskåret orne, skreg som en sopran, men ungen kom ikke ud. Da de så blev nødt til at klippe hende, så flækkede hun som en grillkylling, den stakkeltøs.

Adam ser foruroliget på Doktor Kolberg.

DOKTOR KOLBERG

Men så boede Ivan jo med faderen og sin søster, indtil myndighederne fjernede ham.

ADAM

Fjernede de Ivan?

DOKTOR KOLBERG

Nejnej, der var ikke nogen, der fjernede Ivan. Men hans far, Henning. Han blev fjernet, det kan jeg love dig for.

ADAM

Hvorfor?

DOKTOR KOLBERG

Han kneppede de unger synder og sammen. De kunne jo kraftstejlme ikke køre på cykel uden at stå op i pedalerne, så meget pik fik de. Stakkels unger ...

Doktor Kolberg arbejder meget nøje med hånden, mens Adam sidder med et nervøst blik og synker historien.

DOKTOR KOLBERG

Nei ... De fik godt nok pik de unger, det gjorde de ... Men det var også nogle kønne børn ...

ADAM

Bare ti stille nu og lav min hånd, ikke.

DOKTOR KOLBERG

Jaja, bevares ...

21 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - SKUMRING

21

Ivan sidder på en lille bæk og betragter æbletræet. Der er et hav af sorte fugle omkring det nu. Der sidder op til flere på fugleskræmslet. Ivan ser meget tænkso og alvorlig ud. Adam kommer gående op nede fra porten. Ivan ser over på ham.

IVAN

Jeg hørte, at komfuret nappede ud efter dig.

ADAM

Ja ...

IVAN

Sæt dig lige ned engang. Jeg vil godt tale med dig.

Adam sætter sig ned på bænken. Ivan ser ind mod træet.

IVAN

Kan du se, hvad der er ved at ske her? Hvorfor er der pludselig alle de fugle i vores træ? Vi har aldrig haft fugle før.

Adam sidder der bare, venter på, hvor det fører hen.

IVAN

Og hvorfor brændte du dig på det komfur? Tror du ikke, at nogen prøvede at fortælle dig, at du ikke skulle komme i nærheden af komfuret?

ADAM

Hvorfor ville nogen gøre det, Ivan?

IVAN

Man kan ikke bage en æblekage uden at bruge et komfur.

(Pause)

Jeg tror, at Satan prøver os, Adam ...

ADAM

Ved at ... Ikke lade os bage min æblekage?

Ivan nikker alvorligt.

IVAN

Han har taget kampen op nu. Han vil se, om du har styrken til at stå imod ... Om vi har styrken. Han gør det med mig hele tiden ...

Adam ser meget træt på Ivan. Han gider næsten ikke at tage den, men kan alligevel ikke lade være.

ADAM

Du er skingrende vanvittig oven i hovedet, Ivan. Du skal ha' hjælp, det ved du godt, ikke?

IVAN

Og hvad baserer du den udtalelse på?

ADAM

Du sidder og råder folk til at få en spasserunge! Du har en perker rendende rundt, der knalder tankstationer og en tyv, der er ved at drikke sig selv ihjel.

IVAN

Har jeg det, Adam? Har jeg det? Også selv om Lukas 6,29 siger: "Slår nogen dig på den ene kind, så vend også den anden til. Tager nogen din kappe, så lad ham tage kjortlen med"? "Tigeren og lammet, Adam, glem aldrig det" Så den diskussion tror jeg ikke, du orker at påbegynde, for så kommer du meget hurtigt til kort. Tror du ikke?

Nu kan det være nok. Adam tager huen og posen med pengene frem fra sin jakke. Han ligger det i Ivans skød.

ADAM

Det er Khalids ... Jeg fandt det i hans jakkelomme.

Ivan ser på huen og pengene.

IVAN

Hvad er det, du prøver at sige til mig?

ADAM

At de to idioter de ikke er kommet en skid videre. Du tror, du er så skide smart med det der omvendte psykologi, men de kører dig rundt, mand! Du er til grin!

Ivans blodtryk stiger, men han prøver at gemme det.

IVAN

Nu er der jo ikke noget galt i et gå med hue, er der? Har du aldrig selv gået med hue? Det tror jeg nok, at dine små kolde ører har forlangt af dig i ny og næ ...

ADAM

En elefanthue? Om sommeren?

IVAN

Det er måske sommer for dig, men Khalid er fra de varme lande.

ADAM

Der er 14 tusind i kontanter for helvede! Ivan ... Lad nu vær'.

IVAN

Du famler, Adam, du famler i blinde. Khalid er ved at spare op. Og der fyger rundt i luften med beskyldninger nu, gør der ikke? Gør der ikke, hva' Adam?

Adam ser uforstående, rasende på Ivan. Han nægter at tro på, at han kan være så dum.

IVAN

Og du må da vist heller ikke rende og stjæle fra folks lommer. Nu hvor vi lige har fået Gunnar til at holde op med det.

Adam kan ikke mere. Han slår ham, hårdt i hovedet. Ivan sidder der bare og ser på ham. Uden smerte, uden frygt.

IVAN

Tror du ikke mere, at det her handler om, at du er sur over, at du ikke kan få has på de fugle? Salmernes bog 35, 12 ...

Adam slår ham igen og en gang til. Ivan falder ned på græsset. Så går Adam amok. Han sparker, slår og træder på ham, indtil Ivan ligger helt livløs. Så stopper han og står lidt og ser ned på ham. Fuglene skriger endnu højere nu, det er som om, de griner. Så går Adam, op mod kirken.

22 INT. KIRKE - SKUMRING

22

Adam går rasende og frustreret igennem kirken. Han passerer korset med Jesus på, uden at unde det et blik. Han fortsætter ud af døren til sidehuset.

23 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - SKUMRING

23

Adam træder ind på sit værelse og går over for at tage sin telefon. Den ligger ikke på bordet. Han ser på oplader-stikket, det er tomt. Så tjekker han sine lommer og får en grim mistanke. Han går over kommoden og åbner

skuffen og ser ned i den. Han klapper den i og biblen falder endnu engang ned på gulvet. Adam ignorerer det, går bare rasende ud af rummet.

24 INT. SIDEHUSET. KØKKEN - SKUMRING

24

Ude i køkkenet sidder Gunnar og spiser en varm omelet og drikker sig et "sæt", mens han læser sin bibel. Adam kommer ud til ham.

ADAM

Giv mig min telefon! Og min pung! Giv mig det!

Gunnar finder slukøret en æske husholdningstændstikker frem fra sin lomme og så en telefon.

ADAM

Det er ikke min.

Gunnar roder i lommen og finder den rigtige telefon og hans pung frem. Adam tager dem og tager så han hans hoved og maser det hårdt ned i hans tallerken. Han holder det nede i den varme ret.

ADAM

Du skal holde dig fra mine ting, er du med?

Gunnar nikker nede i maden.

GUNNAR

Ja. Undskyld ...

Adam tager hårdere fat. Slår hans hoved op og ned en gang.

ADAM

Du er heldig, at jeg nok ryger ind igen nu, for ellers havde jeg smadret dig hver dag resten af dit liv! Forstår du det?

GUNNAR

Ja. Undskyld ...

Ivan kommer i det samme ind og stiller sig i døren. Han har blod i hele hovedet og er godt medtaget. Hans næse må siges at være brækket.

IVAN

Jeg kører lige en tur på skadestuen.

Adam ser bare på ham.

IVAN

Men tænk over, hvordan vi får has på de fugle der, Adam.

Adam siger stadig ikke noget, slipper bare Gunnar, der nu rejser sig op fra maden og nikker.

IVAN

Vi ses i morgen.

GUNNAR

Okay, Ivan ... Vi ses ...

IVAN

Du har noget æg siddende i øjet, Gunnar. Lad vær med det, for så får du da i hvert fald aldrig en kæreste ...

Ivan går. Adam står og ser efter ham, han er målløs.

25 INT. SIDEHuset. ADAMS VÆRELSE - AFTEN 25

Adam sidder nu på sin seng og taler i telefon.

ADAM

Jeg er ligeglad, Esben! Holger må køre herop. I morgen ... Og jeg skal bruge et våben ... En pistol, en 9mm eller hvad du kan finde ... Og en ramme ammunition ... Godt. Få ham til at ringe i morgen tidlig, når han er på vej.

Adam ligger på og sidder lidt tilbage og oser. Så gemmer han sin telefon og sin pung godt inde under hovedpuden. Han får øje på biblen på gulvet og går derover. Den ligger endnu engang slået op på JOBS BOG. Han klapper den i og stiller den op på kommoden igen.

26 EXT. SKOVVEJ - MORGEN 26

Ivans lille bil holder parkeret foran en sort vogn på en lille skovvej. Inde i den sorte bil sidder to skikkelser.

27 INT. SORT BIL - MORGEN 27

HOLGER, en ung kronraget nazist på omkring 30, sidder og flipper kammeret tilbage på en 9mm pistol. Han rækker den til Adam, der sidder ved hans side.

HOLGER

Den kan ikke spores, men smid den væk bagefter. Kan du overhovedet skyde med den hånd der?

ADAM

Jaja ...

Holger rækker ham et klip med patroner.

HOLGER

Hvad var det med ham præsten? Du har ikke tænkt dig at nakke en præst, vel?

ADAM

Han er syg i skAdam ... Han er sådan en, der har fået den i røven og så noget og så er han blevet vanvittig ... Han kører den der med at vende den anden kind til, du ved ...

HOLGER

Du kan ikke slå en præst ihjel for fanden... Det går ikke. Du er fri om 11 uger mand. Og Esben kan slet ikke styre de andre. Vi har brug for en rigtig leder.

ADAM

Jeg har ikke tænkt mig at skyde ham, din idiot.

HOLGER

Hvad skal du så?

ADAM

Det skal du ikke blande dig i ...

HOLGER

Det er ikke noget med den der pærekage, vel? Esben sagde, at du snakkede om en pærekage hele tiden. Han var sgu bekymret for dig.

ADAM

Det er en æblekage ... Og det er ligegyldigt. Det er bare fordi, jeg kom til at sige, at jeg ville bage en æblekage og så bliver idioten ved. Han tror, at djævelen tester os.
(Hører sig selv og prøver at forklare)
Fordi der er gået fugle i æblerne ...

Holger ser bekymret på Adam.

HOLGER

Du er okay, ikke?

ADAM

Jaja ...

HOLGER

Skal jeg blive heroppe? Hvis du får brug for hjælp?

ADAM

Nejnej. Alt er fint.

Adam stikker pistolen ned i bukserne og giver Holger hånden, så åbner han døren og går. Holger sidder og kigger efter ham med et bekymret blik.

29 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - DAG

29

Gunnars tykke kat ligger på en gren i æbletræet. Gunnars stemme høres på lydsiden.

GUNNAR

Kom så Lambert! Puds dem! Puds!

Ivan står sammen med Adam, Khalid og Gunnar. Ivan har fået en skinne på næsen og har et par rifter omkring øjet. Katten ligger fortsat helt stille.

GUNNAR

Han gør dem nervøse, ikke ... Det kan man mærke, synes jeg.

KHALID

Dem pisser på den kat for helvede da. Det kan alle i byen sgu da se!

IVAN

Ja, Gunnar, den fungerer altså ikke, det må vi se i øjnene. Ibrahim er en drøn sød lille fyr, men han duer simpelthen ikke ...

Adam står lidt bag dem. Han gemmer sin pistol, lader den og stikker den så ned bag i bukserne. Han går frem til dem.

ADAM

Da jeg var lille, der havde min farfar sådan et stort kirsebærtræ og der var også solsorte i. Men han gjorde det, at han skød et par om morgenen og et par lige inden solen gik ned. Og det hjalp.

IVAN

Skød dem? Med et våben?

Pause. Adam lader den hænge i luften et øjeblik.

ADAM

Nej, han brugte et vaffeljern ...

KHALID

Selvfølgelig var det nok en våben, ikke din idiot ...

(Bliver usikker, ser på Adam)

Var det ikke?

ADAM

Jo. Det var sådan en her ...

Adam tager pistolen frem og står med den og sigter på Ivan. Ivan er som altid upåvirket.

IVAN

Det er et forsøg værd. Se om du kan få ram på et par stykker af dem.

Adam står og sigter på Ivan fortsat. Han ved ikke, hvad han skal gøre, nu hvor reaktionen udeblev. Khalid er den eneste, der reagerer.

KHALID

Så vi kan godt bruge pistol her på kirken eller hvad?

IVAN

Det tror jeg bestemt ikke, der står skrevet nogen steder, at man ikke må ...

KHALID

For satan, den kunne du bare ha' sagt tidligere.

Khalid trækker nu en pistol, afsikrer den og begynder at skyde. Sikkert og effektivt ind mod træet. Den ene fugl efter den anden dratter død ned. Ivan smiler og nikker godkendende. Også da Khalid skyder katten, der falder død ned i græsset. Adam sænker sin pistol, de står alle og kigger ind mod træet.

GUNNAR

Du skød Lambert ...

KHALID

Lortekatten sad jo bare og spiste med på frugten ...

IVAN

Ja, hvor der handles, der spilles der ... Esajas 7, 2, Gunnar; "Man kan ikke lave en omelet uden at knuse et æg".

GUNNAR

Han skød min kat ...

IVAN

Sådan så vi andre det altså ikke, Gunnar. Der er mange måder at tolke det der lige skete på. Men hvis du vil ha' at vi påbegynder diskussionen lige nu, så gør vi det.

GUNNAR

Nejnej ... Undskyld ...

Ivan klapper Adam på skuldrene og går op mod kirken.

IVAN

Det var en god ide, Adam ... Også fint at du åbner op omkring din farfar på den måde ... Det er godt.

Adam står tilbage og ser nu Gunnar, der samler resterne af den døde kat op og står med den i hænderne. Han aer den blidt. Khalid nikker til Adam.

KHALID

Jeg har rifler hos bagagerummet ved min automobil. Kom ... Nu skal de satans fugle komme på den skolebæk.

Adam ved ikke, hvad han skal gøre, han står lidt, følger så med Khalid.

30 INT. KIRKE. TÅRN - SKUMRING

30

Et tårnrum, i sten og træ. Adam og Khalid sidder ovre ved vinduet med hver deres automatriffel og ser ned på haven. Ved siden af dem ligger der et hav af brugte og ubrugte patroner.

KHALID

Jeg har haft kig på en god hus med en lille jord i den landsby uden for Riad ... Der skal jeg bo. Få nogle kone og nogle børn og så blive en gammel idiot ...

ADAM

Hvad fanden laver du så her?

KHALID

Pengene mand! Du tror ikke, at det er for sjov, at jeg render rundt i den her hul af en lorteland! Du har den regn kraftedeme 300 dage om året og folk gemmer deres snot i små tørklæder, som de putter i lommen ... Jeg skal fandeme ikke blive gammel her og ende på en af de hjem med savl ud af munden og skide i den jernbakke der og sidde og tale om at de har det pisse dårligt i Amerika og alle andre steder.

De hører begge et krageskrig og ser ud af vinduet. Adam affyrer et skud, der bliver stille. Khalid smiler.

KHALID

Det var satame en god skud, Adam.

(Pause)

Nej, min drømmehus koster 850.000 kroner. To, måske 3 Statoil mere og så rejser jeg hjem.

Pause.

KHALID

Har du nogensinde set solen gå ned i en ørken?

ADAM

Nej.

KHALID

Den skal du se ... Så tror du på Gud, den kan jeg krafthelvede love dig for. Ørkenen gør ting på mennesker. Man bliver en lille lort i al den sand.

ADAM

Hvorfor røver du ikke bare en bank i stedet for. Så kan du komme af sted med det samme.

KHALID

Jeg røver kun Statoil. Jeg er ikke kriminel. Jeg tager bare de penge igen, de skylder mig. Statoil tog min fars jord på grund af den olie. De skød ham i hovedet og tog hans land. Jeg tager bare lidt igen.

Adam ser lidt forvirret på Khalid.

ADAM

Statoil er da norsk ...

KHALID

Nejnej.

ADAM

Jo. Statoil er norsk. Det ved jeg.

KHALID

Nå ... Jaja, den vil jeg skide på. Jeg skal bare ha' min hus ...

(Pause)

Men hvad vil du selv?

Adam tænker et halvt sekund.

ADAM

Det rager ikke dig.

Khalid nikker, ser på sit ur og rejser sig. Adam betragter ham.

ADAM

Så Ivan ved godt, hvad du laver?

KHALID

Det tror jeg ... Men bare jeg styrer min temperament, så tror jeg, han synes, det er okay. Ivan er ikke hel normal ...

Adam ser på ham med et "nej det ved jeg sgu godt" blik. Khalid tager fat i en stor snor, der leder op til klokkerne.

KHALID

Det er fordi, hans kone tog sin eget liv. Hun spiste alle de piller til hovedpinen ...

ADAM

Har han haft en kone?

KHALID

Ja, hun ligger lige dernede. Du ramte næsten hendes gravplads før ... Det var fordi, de fik en handicappet barn, tror jeg. Christoffer. Han er spasserlam, kan slet ikke bevæge sig ... Den kunne hun fandeme ikke holde ud ...

Adam sidder og ser frem for sig, tænker.

KHALID

Og så hold dig for de ører. Jeg kalder den sol ned nu.

Khalid begynder at trække i snoren. Klokkerne ringer. Adam sidder og tænker.

31 EXT. KIRKE - SKUMRING 31

Klokkerne ringer. Ude i horisonten er solen ved at gå ned. Ikke en vind rører sig, ikke en fugl. Nede under træet ligger der til gengæld en række døde fugle.

32 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - AFTEN 32

Adam ligger i sin seng og kigger op i loftet. Han virker bekymret. Ivan stikker hovedet ind. Han har et hav af kogebøger med under armen.

IVAN

Må jeg komme ind?

Adam rejser sig op, nikker.

IVAN

Jeg har taget lidt litteratur med til dig. Jeg vidste slet ikke, at der fandtes så mange opskrifter på æblekage.

Adam er tavs.

IVAN

Det ser ud, som om vi har vundet runde 1, men der er stadig 10 dage, til du kan høste. Så vi må ikke skrue forventningerne i vejret.

Ivan ser nu maleriet af Hitler på væggen. Han går hen og betragter det. Adam bliver siddende.

IVAN

Det er en flot mand, hva'? Er det din far?

Adam gider næsten ikke at svare.

ADAM

Det er Hitler.

Ivan går tættere på, han kan vitterligt ikke se det.

IVAN

Nej ... Hitler havde da fuldskæg.

Adam nedlader sig ikke til at deltage. Ivan står og betragter maleriet nøje, så nikker han.

IVAN

Du har ret, jeg tænkte på ham russeren.

Han vender sig om og ligger kogebøgerne på Adams lille bord.

IVAN

Få nu læst på lektierne ...

ADAM

Jeg troede, du var klogere end det.

IVAN

End hvad?

ADAM

Alle Hitlers fjender begik også den fejl, at de ikke tog ham alvorligt.

IVAN

Og det tror du ikke, jeg gør ... Den diskussion skal vi nok ikke kaste os ud i. For så er du gået galt i byen. Jeg er fuldkommen vild med Hamburg. Jeg har været der mere end en gang, kan du tro. To gange har jeg været der. I Hamburg. Så den tror jeg bare, du skal lade ligge.

ADAM

Jaja. Okay, Ivan ...

IVAN

Men når du er så tosset med ham, burde du tage med på hospitalet i morgen. Gamle Poul Nordkap har mistet livslysten, han har ikke villet spise siden i søndags, så jeg skal lige ud og peppe ham en tur op. Det ville være sjovt for dig at møde ham. Han var også Nazist, da han var ung ...

Ivan begynder at gå mod døren. Adams interesse er vakt.

ADAM

Under krigen?

IVAN

Jaja, den anden af dem. Den første var han for lille til at være med i.

ADAM

Jeg troede, han havde siddet i koncentrationslejr under krigen.

IVAN

Nejnej, han arbejdede der. Han har mødt Goebelin og alle de der labaner.

ADAM

Goebbels?

IVAN

Jaja, ham har han vist også mødt. Det kan du selv spørge ham om, hvis du tager med.

Adam nikker. Ivan går ud.

33 EXT. HOSPITAL - MORGEN 33

Mere morgensol. Og nu reflekterer det på en stor hvid bygning, hospitalet. Ivans bil holder ind foran. Han stiger ud sammen med Adam.

34 INT. HOSPITAL. GANG - DAG 34

Adam og Ivan kommer gående ned af en lang, bred gang. Doktor Kolberg kommer imod dem.

DOKTOR KOLBERG

Goddav med jer. Det var godt, I kom. Han er døde, Ivan ... Han lever ikke til i aften. Jeg har sagt det til ham, så blidt jeg overhovedet kunne ...

IVAN

Nå, jaja ... Så må vi jo få ham sendt ordentligt af sted ...

Doktor Kolberg nikker, ser så på Adam.

DOKTOR KOLBERG

Hvordan går det med hånden?

ADAM

Fint ...

DOKTOR KOLBERG

Og hvad med snudeskaftet, Ivan? Det var en ordentlig en, du fik der hva'? Er der stadig hul igennem eller har du hylet alt det dyre pariservand i papirkurven?

Ivan smiler overdrevent og nikker.

IVAN

Jajajaja, Doktor Kolberg. Vi ses ... Kom Adam.

Ivan går smilende væk sammen med Adam. Da de er kommet to skridt ned af gangen, forsvinder hans smil fuldstændigt.

IVAN

Han har voldsomme problemer med sig selv, Doktor Kolberg. Du skal passe på ham.

35 INT. HOSPITAL. GANG - DAG

35

Poul ligger træt sin seng og ser ud gennem vinduet inde på et lille værelse. Han er døende, helt bleg og mager. Hans næse er spids. Døren går op og Ivan stikker hovedet ind med et stort smil.

IVAN

Hvad er det med dig, hva' Poul? Vil du ikke spise din mad? Hva'? Og jeg har endda en gæst med til dig. Det er Adam.

ADAM

Dav. Adam Petersen.

Adam nikker respektfuldt til Poul. Poul er afkræftet, ser fortsat ud af vinduet.

IVAN

Er humøret helt skidt, hva'?

POUL

Jeg er bange ...

IVAN

Naeh, det er der da vist ingen grund til. Hvad har du lavet i dag? Er sygeplejerskerne blevet sødere ved dig?

POUL

Ja ... Og du skal ikke bede dem om at være søde ved mig mere. Jeg fortjener det ikke ...

IVAN

Der er nogle af pigerne her, der har været efter Poul på grund af hans fortid, men det har vi fået stoppet efterhånden ... Har vi ikke, Poul? Er Miriam blevet sødere, hva'?

POUL

Ja. Hun lavede varm kakao til mig i går ...

Pouls øjne løber i vand, han sidder bare og ser ud af vinduet, mens tårerne triller ned af hans kinder.

POUL

Og puttede mig ... De er så søde ved mig alle sammen ...

IVAN

Jamen, det er da ikke noget at græde over, vel?

POUL

Jeg fortjener det ikke ... Du skal lade være.

IVAN

Selvfølgelig gør du det ... Alle fortjener en god putter ... Rystede hun også dynen og hovedpuden hva'?

POUL

Ja ...

IVAN

Såså lille ven ...

POUL

Du må undskylde, at jeg prøvede at snyde i søndags ... Jeg skulle slet ikke tisse. Jeg kan bare ikke li' at være inde i den kirke.

IVAN

Det er glemt nu, Poul. Så'noget hænger vi os da ikke i, vel?

POUL

Det ved jeg godt, du altid siger, men jeg er bange, Ivan ... Jeg tør ikke falde i søvn ... Jeg er så bange ...

IVAN

Pjat og vrøvl. Du har ikke noget at være bange for ... Vel? Du har haft et rigt liv ikke? Tænk på alle de mennesker der holder af dig og alle de minder du har ...

Poul begynder at græde rigtigt nu. Han er et meget ulykkeligt menneske.

POUL

Åh Gud ...

Ivan ser på Adam og snurrer fingeren rundt oppe ved sin tinding, i et "han er tosset" tegn.

IVAN

Poul ... Du skal ikke græde. Lad nu være at være så hård ved dig selv ... Ligegyldigt hvad du har gjort, så er det tilgivet.

POUL

Nej ... Hvis du vidste hvad vi gjorde ... Alle de stakkels mennesker ... Det kan ikke tilgives ... Aldrig ...

IVAN

Hold nu op, Poul, det er der ingen, der kan huske mere.

POUL

Åh Gud ...

IVAN

Nei, nu stopper du. Herregud, så kan det vel heller ikke værre, vel. Jeg har da også slået en skæv i ny og næ, men jeg lader det da ikke tage mit gode humør fra mig, vel.

Poul ser på ham, frustreret, skrækslagent. Han er bange for Ivan, kan man se. Tårerne triller fortsat ned af kinderne på ham.

POUL

Du er jo vanvittig, menneske ...

IVAN

Det er meget muligt, men jeg ved så meget, at Gud, han tilgiver alt. Ikke Poul? Gud tilgiver alt ... Ikke?

Poul udånder. Han ligger død med et rædselsslagent blik i øjnene. Ivan er meget rørt, hans øjne er helt blanke. Han lukker øjnene på Poul. Adam sidder paralyseret. Ivan ser over på ham.

IVAN

Det er voldsomt. Selv om man har prøvet det snart hundrede gange, så er det stadig lige voldsomt hver gang.

Ivan sidder bag rattet og stanger tænder. Adam sidder ved hans side og ser ud af vinduet. De kører lidt i stilhed.

ADAM

Har du talt med nogen efter din kone døde?

IVAN

Jaja ... Jeg har da talt med masser ...

ADAM

Men har du snakket med en læge eller fået hjælp?

IVAN

Hvad mener du med det?

ADAM

Jeg kan bare huske, at da min far slog sig selv ihjel, der talte jeg med en psykolog et par gange.

IVAN

Ja, det så jeg i dine papirer. Det tror jeg var godt, at du gjorde, tror du ikke det?

ADAM

Næe ... Men måske kunne det hjælpe dig.

Ivan smiler.

IVAN

Nejnej, Adam, det skal du ikke bekymre dig om.

(Pause)

Nu slog Stine jo heller ikke sig selv ihjel.

ADAM

Spiste hun ikke piller?

IVAN

Jojo, men det var et uheld.

ADAM

Hvordan et uheld?

IVAN

Det sædvanlige. Christoffer havde leget med hendes piller og puttet dem over i slikskålen. Hun troede det var M&M's.

ADAM

Christoffer? Din dreng?

Ivan nikker med et smil.

ADAM

Så han kan godt bevæge sig?

IVAN

Hvorfor skulle han ikke kunne det?

ADAM

Jeg troede bare, han var lam ...

Ivan griner højlydt.

IVAN

Christoffer? Nej, gid det var så vel. Han er ikke til at styre på 10 tønder land. I går der bankede han hele vejen i dåseskjul.

Adam betragter ham.

ADAM

Det tror jeg ikke på, Ivan.

Ivans ansigtsfarve blusser op, han siger ikke noget, kører bare roligt derudaf, mens hans blodtryk stiger. Han skruer op for musikken. Adam skruer ned igen.

ADAM

Jeg gør ikke ...

IVAN

Det er det mest vanvittige, jeg nogensinde har hørt. Er det Khalid, der har fortalt dig den røverhistorie? Er det Khalid, der har flirtet med sandheden igen?

Adam ser bare på ham. Ivan ryster smilende på hovedet.

IVAN

Det er utroligt, hvad man skal ligge øre til. Jeg tager Christoffer med i morgen. Han har også godt af en fridag.

ADAM

Det behøver du ikke ...

IVAN

Jojo ... Så kan du jo dømme for dig selv.

De kører videre, Ivan tænker, er stadig rød i hovedet. Han ryster på hovedet og fnyser smilende.

IVAN

... Troede, han var lam ...

Adam ser på ham, vender så blikket ud af ruden.

37 EXT. KIRKE - MORGEN 37

Klokkerne ringer solen op. Kirken og det lille sidehus ligger, hvor det skal. Det er endnu en flot morgen. Der er stille i og omkring æbletræet.

38 EXT. KIRKE. VED PORTEN - MORGEN 38

Nede ved porten ruller Ivans bil ind. Han er morgenfrisk, glad. Han stiger ud og går om til bagsmækken og tager en rullestol frem, som han klapper ud. Så kører han den op til passagersiden og åbner døren. Herinde sidder CHRISTOFFER, 9 år. Han er fuldkommen lam, sidder bare med et forvrænget ansigt og med himmelvendte øjne. Savlen løber ud af munden på ham. Ivan tager selen af ham og løfter ham over i rullestolen, giver ham hans baseball og handske i hånden.

IVAN

Så ...

Han smiler til ham og tager en kam frem og reder hans hår. Så ruller han muntert og stolt op af grusstien.

39 INT. SIDEHUSET. KØKKEN - DAG 39

Adam, Khalid og Gunnar sidder ved bordet og spiser morgenmad. Ivan ruller ind med Christoffer.

IVAN

Godmorgen ...

De ser alle tre på Christoffer, de er tavse.

IVAN

Det er så Christoffer, der er kommet med far på arbejde i dag. Ikke også Stoffer?

Der er naturligvis ingen reaktion. Ivan vender sig mod dem og smiler.

IVAN

Nå ... Han er lidt genert. Er der røræg?

Gunnar nikker og ser så ned i bordet. Ivan ruller nu Christoffer ind til bordet og sætter sig og tager et stykke brød. Khalid sidder beklemt og ser ud af vinduet, den eneste der holder blikket på Ivan, er Adam. Der er stille et øjeblik.

KHALID

Nå ... Jeg skal også i tårnet ...

Khalid rejser sig. Gunnar gør det samme.

GUNNAR

Ja ... Vi må hellere komme i gang.

De kan ikke komme hurtigt nok ud, Adam ser fortsat på Ivan.

ADAM

Vent! Bliv her!

KHALID

For helvede, jeg skal plukke den fugl for satan.

ADAM

Sæt jer! Sæt jer ned!

De sætter sig. Ivan smiler afventende til Adam.

ADAM

Han er jo lam, Ivan.

Ivan smiler bare, blodtrykket stiger.

IVAN

Christoffer gå ind på fars kontor. Nu Christoffer.

Gunnar rejser sig og ruller væk med Christoffer for at undgå yderligere problemer.

IVAN

For den her bliver da ikke rar at overvære. Hvad sagde du lige der, Adam?

ADAM

Jeg sagde; han er lam. Er han ikke lam, Ivan?

IVAN

Er han nu også det? Er han?

ADAM

Ja.

Ivan svarer ikke. Sidder der bare.

ADAM

Han er spastisk lam, Ivan.

Stilhed.

IVAN

Hvad har du at sige til det her, Khalid?

Khalid trækker på det, han kan ikke lide det.

IVAN

Hva' Khalid?

KHALID

... Det er han jo ... For helvede, Ivan. Han er spasser ...

Ivans blodtryk stiger yderligere. Vi har aldrig set ham sådan før, han er lilla i hovedet. Khalid kigger ned, mens Adam fortsat ser på Ivan.

ADAM

Din dreng er spasser og din kone tog sit eget liv. Din mor døde, da hun fødte dig og din far voldtog dig og din søster.

Ivan siger fortsat ikke noget. Hele hans ansigt dunker.

ADAM

Se på mig, Ivan. Se på mig!

Ivan kigger nu Adam i øjnene. Hans blik bliver skræmt, jaget. Nu begynder der at løbe en tynd stråle blod ud af hans øre. Adam ser forbavset på ham. Khalid ser nu også op på ham. De undrer sig meget begge to.

KHALID

Du bløder ud af øret, Ivan ...

Ivan bliver bange, meget bange.

IVAN

Hvad?

KHALID

Du bløder ud af øret for helvede da ...

Ivan tager sig til øret.

KHALID

Den anden side ...

Ivan undrer sig et øjeblik, så fører han hånden op til sit øre og ser på den. Ganske rigtigt, der er blod på fingrene. Ivan ser nu meget bange ud.

IVAN

Nå ... Jeg må ha' fået noget træk ...

Gunnar kommer ind.

KHALID

Ivan bløder ud af øret ...

GUNNAR

Nå ... Det har jeg prøvet engang. Du skal bare drikke mælk. Masser af mælk.

IVAN

Jaja, nu skal vi ikke gøre en stor ting ud af det, Gunnar ...

Ivan rejser sig og står svimmel et øjeblik, så går han. De tre ser på hinanden. Adam tænker. Så rejser han sig og går.

40 INT. KIRKE - DAG 40

Ivan træder ind i kirken og sætter sig på en bæk. Det bløder nu meget fra hans øre. Han ser op på korset med et skræmt, uforstående blik. Han får tårer i øjnene. Sidder der bare med våde øjne og stirrer frem for sig.

41 INT. SIDEHUS. IVANS KONTOR - DAG 41

Adam går ned af gangen, han stikker hovedet ind på Ivans kontor. Ivan er der ikke, men Christoffer sidder ovre i et hjørne i sin kørestol.

42 INT. KIRKE - DAG 42

Adam åbner døren ind til kirken og ser sig omkring. Han råber.

ADAM

Ivan?

Der er helt stille. Hans råb runger i rummet. Så ser han Ivans sko stikke ud ovre mellem to bænke. Han går derover og ser ned. Ivan ligger bevidstløs, der er lidt blod omkring ham. Adam løfter ham op, han er helt livløs. Så tager Adam ham på skuldrene og går ud af kirken.

43 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - DAG 43

I forgrunden hænger et stort, næsten modent æble. Adam går ned af den lille sti med Ivan på skuldrene. Han fortsætter ned til bilen.

Lidt derfra holder den store sorte bil. Inde i den sidder Holger.

44 INT. SORT BIL - DAG 44

Holger sidder og læser avis og drikker kaffe fra en termokande. Han ser op og undrer sig, da Adam nu kommer gående med den livløse Ivan hængende på sine skuldre. Han stiller sin kaffe og ringer op på sin telefon.

HOLGER

Hallo, det er mig. Han har sgu gjort det. Han har knaldet præsten ... Nejnej, slået ham ihjel ... Nå, men det kan også betyde at slå ihjel ... Jaja, undskyld ... Jeg synes bare, det var en meget cool måde at sige det på. Nej, Undskyld. Det skal jeg nok.

Holger ligger på og ser nu Adam putte Ivan ind på passagersædet og køre væk. Han stiller sin kaffe fra sig og starter motoren.

45 EXT. HOSPITAL - DAG

45

Adam sidder i en have og venter, mens han ryger en cigaret. Doktor Kolberg kommer ud til ham. Han ser bekymret på Adam.

ADAM

Hvad så? Er han okay?

Doktor Kolberg svarer ikke, men sender bare Adam et lille blik. Så går han over og lyner ned og tisser.

DOKTOR KOLBERG

Nu er jeg jo ikke typen, der normalt render med sladder, men ... Ivan har jo altid været lidt af et fænomen her på hospitalet. Det ved jeg ikke, om du ved?

ADAM

Nej, men det kan jeg godt forestille mig, at han har.

DOKTOR KOLBERG

Ja, men Ivan er syg. Han er meget syg.

ADAM

Det ved jeg sgu da godt ...

DOKTOR KOLBERG

Ikke på den måde. Det er han også, men han er rigtig møghamrende syg.

ADAM

Hvad fejler han?

Doktor Kolberg ryster af og lyner op. Han går over til Ivan, mens han tørrer sine hænder af på sin hvide kittel.

DOKTOR KOLBERG

Cancer. Han er gennemsyret af cancer i hele kroppen. Jeg har denondelyneme aldrig set nogen ha' så meget cancer som Ivan. Vi opdagede det ved et rent tilfælde, da han var herinde for at give blod for snart 7 år siden. Dengang var samtlige læger på hospitalet enige om, at han højst havde 3 måneder tilbage at leve i. Men det fik vi, som du kan regne ud, ikke ret i.

ADAM

Så nu er han også et omvandrende mirakel, er det det, du siger?

DOKTOR KOLBERG

Nej så langt vil jeg nu ikke gå.

(Pause)

Har du hørt om Ravashi syndromet?

46

INT. HOSPITAL. KONTOR - DAG

46

Et sort/hvid foto i en bog ses. En smilende Indisk mand sidder i en rullestol med en fodbold i skødet. Han mangler begge fødder. Doktor Kolberg taler. Adam og han står lænet ind over hans skrivebord.

DOKTOR KOLBERG

Kilman Ravashi var en indisk fodboldspiller, som mistede begge sine fødder i en go-cart ulykke i 1957. Det, der var specielt ved Ravashi, var, at han efter ulykken i en chok tilstand løb hjem på stumperne af sine ben. Hans hjerne blokerede simpelthen for det faktum, at han ikke længere havde fødder. I 2 måneder efter ulykken mødte han op til træning og beholdt faktisk sin midtbaneplass på sit hold i Bombay.

ADAM

Uden fødder?

DOKTOR KOLBERG

Ja. Altså det var ikke noget særlig godt hold, jeg tror, at de dengang lå i midten af det, der svarer til vores serie 5. Men pointen er, at Ravashi simpelthen ikke accepterede sin situation. Hans hjerne ville ikke acceptere nederlaget, så den opfandt et par fødder.

Doktor Kolberg klapper bogen sammen og sætter sig på sin stol. Adam er tavs.

DOKTOR KOLBERG

Ivan har været ramt af så mange ulykker i gennem hele sit liv, at han har måtte finde en grund til det, for at kunne holde det ud. Han har så opfundet, at satan eller djævelen er ude med riven efter ham. Hvis du spørger Ivan, vil han tro, at alt er en test. Du er blevet sendt for at teste ham, canceren er en test og hans handicappede dreng er en test. Oppe i Ivans hoved er Satan og han konstant oppe og slås. Og Ivan har ikke tænkt sig at tabe, så han blokerer ligesom Ravashi og fortrænger alt, der ikke er godt ... Dårliche ting, ondskab og ulykke eksisterer ikke i hans verdensbillede ...

ADAM

Men skulle man ikke overveje at indlægge sådan en mand måske?

DOKTOR KOLBERG

Næe ... Han gør jo ikke nogen ondt. Tværtimod vil jeg sige ...

Adam sidder lidt og synker den.

ADAM

Men hvis han fortrænger det, hvorfor blødte han så ud af øret?

DOKTOR KOLBERG

Det diskuterer vi også. Jeg tror personligt, at det er når, det kommer for tæt på. Du har været ved at trænge igennem til ham, tror jeg. Jeg har set ham bløde ud af det ene øre en gang før, for snart 3 år siden ...

ADAM

Hvad skete der der?

DOKTOR KOLBERG

Nu kendte du ikke hans søster, Katinka, men hun var en rigtig smatso. Hun bollede med hele byen ... Ja, jeg kneppede hende sgu selv, dengang hun var herinde for at få fjernet polypper. Men da hun kørte galt og døde, der var han ved at bryde sammen og der blødte han og hans sygdom blev værre ...

ADAM

Og hvad så?

DOKTOR KOLBERG

Du kender Ivan ... Et par dage efter, gik han rundt og fløjtede igen. Han er ikke sådan at få ned med nakken ...

Adam sidder og tænker. Doktor Kolberg bliver nostalgisk.

DOKTOR KOLBERG

Men hun kunne godt li' pik ... Katinka der. Det havde hun godt nok ikke noget imod ...

47 EXT. LANDSKAB - SKUMRING 47

Ivans lille bil ruller gennem et smukt landskab. Det er en mild sommeraften. Der lyder salmesang inde fra vognen.

48 INT. IVANS BIL - SKUMRING 48

Adam sidder bag rattet. Ved hans side sidder Ivan og ser ud af vinduet, mens han synger med på sangen, der kører. Han fjerner en forbindelse fra sit øre, ser på den og smiler. Adam betragter ham, slukker så for musikken. Ivan ser på ham.

IVAN

Hvorfor må vi ikke høre den dejlige sang?

ADAM

Du skal dø, har du tænkt over det?

IVAN

Det skal vi alle sammen, Adam ...

ADAM

Du skal dø snart ... Du er syg, det ved du godt, ikke ...

IVAN

Åh ... Det stopper aldrig det her, hva'?
Keder du dig ikke? Er du ikke begyndt at kede dig? Er du ikke?

ADAM

Du ved det jo godt selv ... Gør du ikke? Hva'?

IVAN

Du spilder din tid, Adam ... Hvis Gud ønskede mig død, så havde jeg nok ikke siddet her, vel?

Ivan tænder for stereoanlægget igen. Sangen fortsætter.

IVAN

Gi' op, Adam. Du har ikke noget at komme med. Tro mig, jeg har prøvet det, der var meget værre end dig. Men jeg har Gud på min side, Adam ... Glem aldrig det ...

Ivan smiler og synger for Adam. Adam er tavs, de fortsætter bare derudaf.

49 INT. SIDEHUSET. KØKKEN - SKUMRING

49

Gunnar sidder på gulvet og roder ved komfuret, som han har trukket ud midt på gulvet. Adam og Ivan kommer gående ind. Gunnar ser op på dem.

GUNNAR

Hej ... Komfuret er altså gået i stykker. Jeg ville ha' lavet noget pizza til Christoffer, men ovnen er brudt sammen.

IVAN

Ja. Selvfølgelig er den det. Mindre kunne vel ikke gøre det ...

Ivan ser på Adam med et "der kan du selv se" blik.

GUNNAR

Jeg ved ikke, om jeg kan lave den.

IVAN

Det skal vi nok få ordnet. Hvor er Christoffer gået hen?

GUNNAR

Han holder stadig inde på kontoret, tror jeg. Og der sidder en dame derinde ... Hun er vist ret ked af det ...

IVAN

... Godt ...

Ivan nikker og går. Adam bliver stående og ser på Gunnar.

ADAM

Hvad er det for en dame?

GUNNAR

Sarah, hun er virkelig sød ... Hun så Christoffer og så begyndte hun at skribe. Jeg har givet hende kaffe, men hun ville ikke ha' noget ...

Adam går.

50 INT. SIDEHuset. IVANS KONTOR - AFTEN

50

Ivan træder ind på sit kontor. Christoffer sidder stadig inde i hjørnet med ansigtet ind imod væggen. Lidt derfra sidder Sarah med tårer i øjnene og stirrer på Christoffer.

IVAN

Nå ... Er du kommet på besøg igen?

Sarah ser bare op på Ivan med et skrækslagent blik. Adam kommer nu ind i rummet, stiller sig bag Ivan.

IVAN

Hvad laver I? Har han opført sig ordentligt?

SARAH

Sig til mig, at det der ikke er din dreng.

IVAN

Det er det. Det er Stoffer. Har I hygget jer?

Sarah rejser sig uforstående, hun er rasende.

SARAH

Hvordan kan du så sidde og sige det til mig, som du sagde!!! Hvordan kan du finde på det!

IVAN

Hvad mener du?

SARAH

Du sagde, at der ikke var noget galt med ham ... at han lavede matematik ...

IVAN

Det gør han også ... Prøv at sige nogle tal. Ikke for svært, noget 2 cifret ...

Sarah hamrer Ivan en lussing. Ivan ser bare på hende med et smil. Hun slår ham igen, han smiler fortsat.

IVAN

Christofer gider du lige at smutte ud i bilen?

Sarah slår ham igen, hun græder.

IVAN

Gør nu som far siger, ikke Stoffer!

Sarah slår Ivan endnu engang. Han står der bare.

ADAM

Sarah ...

Hun ser frustreret over på Adam. Gunnar kommer nu ind.

ADAM

Det nytter ikke noget det der ... Han er ligeglad.

SARAH

Han kan sgu da ikke være ligeglad!

ADAM

Prøv og kom med ...

Sarah ser forvirret på Adam og Gunnar. Så hadefuldt på Ivan. Så går hun over til Adam og Gunnar.

IVAN

Tak skal du ha' Adam ... Hvis I går ud og spiser så husk at få en regning ...

Adam leder en frustreret Sarah ud. Ivan sætter sit hår igen og går over og ruller Christoffer ud fra væggen. Han nusser ham i håret.

IVAN

Så lille skat ... Nu skal du nok komme hjem i seng ...

Adam, Gunnar og Sarah sidder sammen på en bæk uden for kirken. De spiser kold pizza. Gunnar drikker øl.

SARAH

... Jeg var så glad ... Jeg kom for at takke ham fordi han hjalp mig. Og så sidder ham drengen der ... Christoffer ... Er det ikke Christoffer, han hedder?

GUNNAR

Jo, men du kan bare kalde ham Stoffer.

Gunnar åbner endnu øl til sig selv, byder Sarah en. Hun ryster på hovedet.

SARAH

Men hvad sker der oppe i hovedet på ham?

GUNNAR

Det er lidt svært at forklare.

ADAM

Ivan er vanvittig ...

GUNNAR

Det er meget hårdt sagt. Ivan er god nok, han er bare lidt stædig. Er du sikker på, du ikke vil ha' en øl?

ADAM

Hun har sagt nej, ikke? Så fat det!

SARAH

Jeg må melde ham til et eller andet, han kan jo ikke være præst, når han har det sådan.

ADAM

Det synes jeg, du skal gøre. Men kan du ikke nå at lave det om? Med barnet mener jeg?

SARAH

Nej. Ham lægen sagde, at sidste chance var i mandags ... Han var fandeme også underlig ... Han ville pludselig også undersøge mig for brystkræft og ... det var ligesom om, han nød at tage på mig. Kender I det?

ADAM

Øh ... Nej, men jeg ville også holde mig væk nede fra det hospital, hvis jeg var dig.

GUNNAR

Jeg kender det godt.

Gunnar smiler til Sarah. Hun smiler igen lidt forvirret igen. Det går op for Adam, at Gunnar sidder og bager på hende. De ser nu Khalid, der kommer listende op af grusstien med en fyldt Statoil pose og et oversavet jagtgevær i hånden. Han hilser på dem.

KHALID

Nøj for helvede er der pizza? Jeg troede ikke den ovn gik i gang? Har du kastet med løgn, Gunnar?

GUNNAR

Nejnej. Den er frossen ...

KHALID

Okay, så var det godt jeg også tog den toast nede på tanken. Sov godt med jer alle sammen.

Khalid fortsætter. Sarah ser på Gunnar.

SARAH

Var det ikke et gevær, han havde i hånden?

GUNNAR

Jojo ...

SARAH

Nu kan jeg sgu da bedre forstå, at sommerhusene er så billige heroppe.

ADAM

Ja ... Hvis du kan, så se at komme væk.

SARAH

Du er da heller ikke for spids selv.

Adam ser på hende.

SARAH

Den der latterlig tatovering på din hånd. Hvorfor render du rundt med den?

ADAM

Det er bare en jeg fik lavet engang ...

SARAH

Du ligner en nar i den ...

GUNNAR

Det gør du altså, Adam ... Jeg har ikke ville sige det, men den lugter altså lidt af frustrationer.

Adam ser mistroisk på Gunnar. De sidder der bare lidt, Sarah er faldet til ro. Adam rejser sig og går.

GUNNAR

Nå, så blev han skide sur ...

SARAH

Ved du hvad, jeg tager en øl alligevel. Jeg kan vel godt bare drikke en enkelt ... Det sker der vel ikke noget ved vel?

GUNNAR

Nejnej.

Gunnar smiler, lukker en øl op.

52 INT. SIDEHuset. ADAMS VÆRELSE - AFTEN 52

Adam træder ind på sit værelse og ser nu bibelen ligge på gulvet endnu engang. Han samler den op, ser på teksten; JOBS BOG. Så holder han den ud i strakt arm og slipper den. Bibelen lander på gulvet og folder sig ud. Ganske rigtigt, der står: JOBS BOG. Han undrer sig lidt og gør det så igen. Samme resultat, der står JOBS BOG igen. Han tager den og sætter sig over på sengen og begynder at læse.

53 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - MORGEN 53

Solen skinner som altid. En stille morgen, kirken ligger smukt bag æbletræet. Klokkerne begynder at ringe.

54 INT. SIDEHuset. ADAMS VÆRELSE - MORGEN 54

Adam vågner ved at klokkerne ringer. Han gaber og ser til sin forbavsel, at Hitler-maleriet på væggen stadig hænger der. Bibelen ligger foldet ud på gulvet ved siden af hans seng. Klokkerne stopper. Han ser lidt forundret på billedet; det blev hængende. Døren går op og Ivan stikker sit hoved ind.

IVAN

Du må hellere komme.

ADAM

Hvad er der?

IVAN

Vi har et problem med æblerne! Nåe ... Så smuglæser man alligevel i den gode bog. Det er godt, Adam. Dejligt at se ... men kom ud på plænen om 5 minutter, ikke ...

Gunnar smækker døren. Billedet falder ned fra væggen. Adam ser derover med et lille suk. Så ser han på sin tatovering, betragter den et øjeblik.

Et æble ses. Der kravler en lille orm rundt på det. Ivan står med det i hånden. Gunnar, Khalid og Adam står ved hans side. Adam har taget en almindelig trøje på.

KHALID

I morges, jeg kunne ikke forstå, at der ingen fugle var. Så gik Gunnar og jeg ned og så på frugt og så opdager jeg den orm.

GUNNAR

Det var nu ikke helt sådan, det skete. Jeg så faktisk ormen først, men okay ...

KHALID

Ja, men de bor kraftedeme hos hver anden frugt.

ADAM

Det var der da ikke i går?

IVAN

Nej, de er kommet i nat, Adam. Begynder du ikke snart at kunne se en sammenhæng her?

Adam ser bare på Ivan.

IVAN

Ja, men I må få gjort noget ved dem. Vi må plukke de syge æbler ned og sprøjte de andre.

KHALID

De satans orme.

IVAN

Gunnar, kommer du ikke lige med mig. Vi skal ha' arrangeret Poul Nordkaps himmelfart.

Gunnar nikker og følger med. Khalid kravler op i træet.

KHALID

Det er underligt, at den nazist kan blive begravet på kirkens jord.

ADAM

Hvorfor det?

KHALID

Med alt den grusomme lort han har lavet ...

(Pause)

Og så måske er den ikke underlig på den andre side. Dengang troede hele Tyskland jo på, at dem var den udvalgte folk ...

ADAM

Der er der stadig nogle, der gør ...

Adam begynder også at kravle op i træet.

KHALID

Du gør ikke, vel?

ADAM

Nej ikke rigtigt. Jeg vil bare ikke have, at mine børn skal gå i skole med sorte.

KHALID

Det kan jeg godt forstå, Adam. Mine børn skal kraftedeme heller ikke gå i skole med en flok hvide maddiker ... En Statoil til og så tager jeg den fly ...

ADAM

... Jeg skal nok køre dig i lufthavnen ...

De arbejder videre. Adam ser på et af æblerne.

ADAM

Ja ... Der er sgu fire orme i den heroppe. Jeg har aldrig set noget lignende ...

KHALID

Det er en orme kollektiv! Vi skal sprøjte dem ihjel.

56 EXT. KIRKE. VED VEJ - DAG

56

Holger står nede i et buskads og ser op på dem. Han spiser sig en basse. Så går han over til den sorte bil, mens han ringer op på sin mobil.

HOLGER

Hej, kan jeg ikke få Esben. Du må hellere komme herop ... Nejnej, præsten er ok, men ... Han Adam sidder oppe i blommetræet med en perker.

(Pause)

Det skal sige, at han sidder oppe i et træ med en perker. Han plukker frugt med ham ... Så kom selv og se ...

57 INT. KIRKETÅRN - SKUMRING

57

Klokken gynger frem og tilbage. Khalid står og ringer med den. Han tager fat, virker glad. Rundt om i rummet står våbenarsenalet fortsat.

Gunnar og Sarah sidder sammen i køkkenet og drikker Von Osten og ryger cigaretter. De har en stak bøger foran sig, er meget optagede. Adam og Ivan kommer ud til dem, de bærer på et nyt stort komfur. De stønner og pruster, da de sætter det fra sig, giver Ivans ryg et grusomt knæk. Han ser lidt underlig ud i øjnene, men retter sig så ud.

ADAM

Er du okay?

IVAN

Jaja ... Gunnar, slutter du lige vores nye komfur til?

Gunnar ser op fra sine bøger og nikker.

IVAN

Så må vi se, om der er lidt mere rygrad i det.

Sarah og Gunnar drikker, ryger og læser videre i deres bøger. Adam betragter dem.

ADAM

Hvad fanden laver I?

GUNNAR

Vi spiller mønt.

ADAM

Det kan du sgu da ikke. Hvad med dit barn?

SARAH

Det kan jeg jo ikke gøre noget ved nu.

ADAM

Men derfor er det måske ikke skidesmart at sidde og drikke dig pattedriv ...

SARAH

Bland dig uden om ...

GUNNAR

Jeg hjælper Sarah med at omskrive en artikel.

IVAN

Nå ... om hvad?

GUNNAR

Det er om tigrerne ude i østen. De har grebet det helt forkert an. Prøv at se her hvordan de skriver at der kun er 400 tilbage.

IVAN

Det er sørgeligt?

GUNNAR

Det er jo vanvittigt ... De er jo med til at udrydde dem på den måde.

Ivan ser uforstående på Gunnar, så på Sarah. Hun er ret beruset.

SARAH

Når du sidder på en bar og de ringer med klokken fordi det er sidste omgang, hvad gør du så?

IVAN

Så ... Det ved jeg faktisk ikke? Hvad gør man så i den situation?

GUNNAR

Man køber sig en øl.

SARAH

Præcis. Det er det samme, når du læser i avisen at der kun er 400 tigre tilbage. Alle tænker med det samme; Jeg må ha' sådan et lækkert skind foran min pejs inden det er for sent. Gunnar har ret. Vi har taget det som en selvfølge at folk er gode og ansvarlige ... Det bliver lavet om nu.

ADAM

Sarah ... Tror du ikke, du skulle tage et andet sted hen? Det er ikke godt for dig at være her.

SARAH

Bland dig uden om ...

GUNNAR

Ja, jeg synes ikke, du skal forstyrre mere, Adam. Vi har faktisk travlt. Der dør 5 tigre om dagen.

SARAH

Seks. Der dør seks.

Adam ser irriteret på Gunnar, der nu bunder en Von Osten. Ivan smiler og nikker.

IVAN

Det er i hvert fald et imponerende dyr, sådan en tiger.

59 INT. SIDEHUS. ADAMS VÆRELSE - AFTEN

59

Adam ligger og læser i Jobs bog. Han virker meget opslugt. Han når slutningen, klapper bogen i og ser op i loftet. Her ligger han med et tænksomt blik.

60 EXT. KIRKE. KIRKEGÅRD - MORGEN

60

Det er overskyet. Klokkerne ringer. Ivan står i præstekjole og taler nede på kirkegården.

IVAN

Poul Villum Hermann. Kendt blandt venner og i særdeleshed fjender som Poul Nordkap, levede et langt og rigt liv. Poul var et af de mennesker, der lærte, at for at kende Gud, skal man ha' set djævelen i øjnene. Og det havde Poul Nordkap om nogen gjort.

Foran ham står en sort kiste og rundt om den står Adam, Khalid, Gunnar og Sarah. Christoffer holder savlende i sin rullestol. Der sidder et papir dannebrogssflag på hans rullestol. Det blafrer i vinden.

IVAN

... Og Poul lærte også hvor nyttesløst det er at kæmpe mod det gode. For på trods af alt den grusomhed, alle de skrig og alt den gråd, som han var med til at fremkalde i de unge år, så indså han at det i sidste ende bare var et sølle moment. Vandene blev oprørte for en kort stund, men det var spildte kræfter for verden fortsatte sin gang og det gode sejrede som altid. Derfor kunne Poul også vende hjem til Gud med ro i sindet. Adam og jeg sad ved hans side i tirsdag, da han sov fredfyldt ind. Hans sidste ord var: "Du er en god mand, Ivan", sagde han. "Jeg er ikke bange, jeg er parat nu".

Adam ser indebrændt på Ivan, der nu åbner sin salmebog.

IVAN

Men dagen i dag er jo ikke kun vemodig. For det er også i dag, at Christoffer runder sin niende sommer. Men inden vi går ned i sidehuset og fylder os med boller og kakao, så synes jeg, vi skal ære Pouls minde og synge hans yndlingssalme. Nemlig Kaj Munks "Min død er mig til gode".

Ivan sætter sangen i gang. Khalid synger meget med, Gunnar og Sarah lidt mindre. Adams står bare og ser ned i teksten og op på Ivan, der smiler. Hans blik er køligt, beregnende.

IVAN MM.

Du ved det nok, mit hjerte,
Du ved, at Gud er stor;
Men stor er og hans fjende,
Så tit du det erfór.
Velan! Så får du kæmpe
Og tro trods fald og brud,
At stor er vel Guds fjende
Men større er dog Gud.

61 EXT. KIRKE - AFTEN

61

Mørket har lagt sig. Det regner, blidt, men der er optræk til storm. En vind blæser gennem æbletræets blade.

62 INT. KIRKE - AFTEN

62

Jesus hænger på korset. Der er helt stille inde i kirken. Adam sidder på den forreste bæk og ryger sig en cigaret. På stengulvet foran ham ligger der 4-5 skodder og hans bibel ligger ved hans side. Ivan og Gunnar kommer rullende ind med Christoffer.

IVAN

Jeg troede, du var gået i seng?

ADAM

Næ ... Jeg vil godt snakke med dig, Ivan ...

IVAN

Er det noget, der kommer til at tage tid? Vi skal hjem nu. Knægten har haft en lang dag. Al den opmærksomhed ...

ADAM

Det kan godt komme til at tage tid.

Ivan slipper rullestolen.

IVAN

Løb lige ind på fars kontor, skat. Og tag et tæppe på så du ikke fryser.

Gunnar ruller tilbage med Christoffer. Ivan sætter sig ved Adams side.

IVAN

Hvad er der galt? Var det lagkagen?

Adam ser køligt på ham.

ADAM

Hvad nu, hvis det ikke er djævelen, der tester dig, Ivan?

IVAN

Hvad mener du?

ADAM

Hvad nu, hvis det slet ikke er ham, der har været efter dig i alle de her år?

Ivan ser nervøst på Adam, men griner.

IVAN

Du famler igen, Adam. Hvis det ikke er djævelen, der er på spil, hvad skulle det så være? Så er komfuret, fuglene og ormene bare tilfældigheder eller hvad? Hva'? Er det det, du går rundt til folk og siger nu?

ADAM

Gud.

IVAN

Hvad?

ADAM

Gud.

IVAN

Jeg forstår ikke hvad du siger?

ADAM

Hvad nu, hvis det er Gud og ikke djævelen, der tester dig.

IVAN

Men hvorfor skulle han gøre det?

ADAM

Det ved jeg ikke ... Fordi han prøver dig, måske? Jeg har læst den der "Jobs bog" ...

Ivan bliver meget lille, nervøs. Det er som om han godt ved det selv, men ikke tør indse det.

IVAN

Ja ...

ADAM

Den har du også læst, ikke?

IVAN

Ja ... Ja ... Men den kan jeg ikke huske så godt ... Handler den ikke mest om en krokodille?

ADAM

Jo, der er en masse med en krokodille. Men den handler også om noget andet ...

Adam tager bibelen frem og slipper den ned på gulvet. Den folder sig ud på Jobs Bog som altid.

ADAM

Kan du ikke huske, at Gud prøver Job og dræber hans kvæg, hans kameler, hans 7 sønner og 3 døtre. Han tager alt fra ham og gør ham spedalsk. Det minder dig ikke om noget?

Ivan er meget lille. Der pibler nu ligeså stille blod ud af hans øre.

IVAN

Jeg har aldrig haft nogen kameler ...

ADAM

Se på mig, Ivan. Se på mig.

Ivan kigger op på Adam med et skræmt blik.

ADAM

Du ved godt, at det er Gud, der har gjort alt det her ved dig, ikke?

IVAN

... Hvorfor tror du det?

ADAM

Jeg tror ikke på noget af alt det her pis. Men oppe i dit syge, lille møghovede der skal du vide, at det er Gud ... Djævelen har aldrig brugt så meget som 2 minutter på dig. Det ved du godt, ikke ... Ikke?

Ivan sidder helt paf, han tør ikke tænke, at det er rigtigt.

ADAM

Han vil slet ikke hjælpe dig. Han vil slå dig ihjel og du er bare for tykhovedet til at kunne fatte det. Ikke?

Ivan begynder at bløde ud af sit andet øre. Det løber ned af kinderne på ham. Han nikker med angst i øjnene.

IVAN

Hvorfor gør du det her mod mig?

ADAM

Fordi du er pisse irriterende ...

IVAN

... Du er ond ...

ADAM

Ja. Og du kan ikke gøre noget ved det.

Adam smiler. Ivan sidder der bare. Blodet løber ud af ørerne på ham.

IVAN

Der tror jeg nu nok, du bliver klogere med tiden, Adam ...

Adam skubber ham bagover, spyttter på ham og går.

63 EXT. KIRKE - AFTEN 63

Regnen har taget til. Det buldrer og tordner nu ude bag kirketårnet. En stærk vind blæser.

64 INT. SIDEHUSET - AFTEN 64

Khalid sidder ude i køkkenet og læser arabiske ejendomsannoncer. Adam kommer ud til ham.

KHALID

Hey. Er Ivan kørt hjem?

ADAM

Det tror jeg.

KHALID

Så har han glemt Christoffer.

ADAM

Skal du ikke ned på tanken?

KHALID

Nej, sgu ikke i den her vejr. Tror du jeg går efter bihulebetændelse ...

Adam går over til køleskabet og åbner det. I det samme må lynet slå ned i strømboksen til komfuret ved hans side, for der lyder et brag og det står ud med gnister, ovnen springer op og så går alt lyset. Adam står chokeret og ser ned på det.

KHALID

For helvede! Den komfur var helt frisk! Prøv og se den! Det er fandeme hver aften, vi skal sultne i seng.

(Pause)

Godnat. Sikringsboksen er ude i våbenhuset.

Khalid går. Adam står tilbage, ser forundret på komfuret. Udenfor buldrer og brager det.

65 INT. KIRKE - NAT 65

En tændstik tændes. Og så et stort lys. Adam står inde i kirken. Han bukkes sig ned og ser på Ivan, der ligger livløs med lukkede øjne. Han "vrikker" til ham med foden, Ivan stønner. Adam er uberørt. Han går ned til våbenhuset.

66 INT. KIRKE. VÅBENHUS - NAT

66

Adam står ude i våbenhuset og roder ved sikringsboksen. Udenfor tordner og brager det nu meget voldsomt. Han tjekker relæet og ser at alle sikringerne er sprunget. Han begynder at skifte dem, da begge døre ud til kirken springer op. Det blæser hæsligt udenfor og regnen står ind. Da han går over mod dørene for at lukke dem, ser han en række lyn løbe henover plænen. Det brager og tordner, alt er et ildhav. Han stopper målløs op og ser nu et gigantisk lyn hamre ned i træet og flække det i to dele. Det antændes og tordenen trækker sig nu langsomt tilbage, selv vinden lægger sig. Adam står helt paralyseret og ser på det brændende æbletræ. Så rammes han af Guds frygt. Han vender om og går ind i kirken.

67 INT. KIRKE - NAT

67

Oppe ved Ivan sætter han sig ned på hug. Han mærker på Ivans puls. Så løfter han ham op på skuldrene og går ud med ham, ned mod de to åbne døre, ned mod det brændende træ, der står udenfor i regnen.

68 EXT. HOSPITAL - MORGEN

68

Regnen har lagt sig. Solen er på vej op. Ivans lille bil holder parkeret foran det hvide hospital.

69 INT. HOSPITAL. GANG - DAG

69

Adam sidder ude på den lange hvide gang og venter. Han ryger, men han tænker. Hans blik er anderledes bekymret. Doktor Kolberg kommer ud.

DOKTOR KOLBERG

Han er færdig.

Adam ser bekymret på ham.

DOKTOR KOLBERG

Han er lige til at lukke op og skide i. Har du fået kaffe?

ADAM

Nej. Skal han ...

DOKTOR KOLBERG

Dø?

Adam nikker afventende.

DOKTOR KOLBERG

Ja, det kan jeg love dig for. Hvorfor tror du, stodderen lige pludselig bløder ud af alle huller i kraniet. Jeg vil sige 4 uger, højst 5. Men ud fra et medicinsk synspunkt

er det sådan set også underordnet. Hovedsagen er han er kommet til fornuft.

ADAM

Hvordan kommet til fornuft?

DOKTOR KOLBERG

Han er kommet til sig selv. På en eller anden måde er det lykkedes for dig at pille troen fra ham. Jeg ved ikke hvordan, for Guderne skal vide, at vi har prøvet i årevis. Men du har altså gjort det. Det er også derfor jeg godt ville gi' en kop kaffe ...

ADAM

Det er lige meget ...

DOKTOR KOLBERG

Bevares, bevares ...

70 INT. HOSPITAL - MORGEN

70

Ivan sidder inde på en stue og ser ud af vinduet med et meget trist blik. Han har fået en forbindelse om sit hoved. Doktor Kolberg og Adam kommer ind.

DOKTOR KOLBERG

Nå, er du klar ...

Ivan nikker, men bliver siddende. Så begynder han at snøfte.

DOKTOR KOLBERG

Kom nu op, Ivan, vi skal bruge stuen ...

Ivan nikker, han rejser sig. Han giver Doktor Kolberg et kram. Han bakker ud af det.

DOKTOR KOLBERG

Såså, lille ven. Så! Ikke røre ved lægen, vel Ivan ...

IVAN

Undskyld ...

DOKTOR KOLBERG

Jeg kan jo ikke være smurt ind i dit snot, når jeg skal stå og fjerne blindtarm på et lille pigebarn om 5 minutter, vel?

IVAN

Nej. Undskyld ...

DOKTOR KOLBERG

Tag nu med Adam ...

Ivan er på nippet til gråd. Adam ser på ham.

ADAM

Kom Ivan ...

De går mod døren.

DOKTOR KOLBERG

Og ring herind når han bliver alt for afkræftet, så får han en stue og et skud morfin at sove ind på ...

71 EXT. LANDSKAB - MORGEN 71

Det er en smuk morgen. Bilen triller stille igennem et landskab så smukt at selv de værste skeptikere må tro, der er en Gud. Der er helt stille.

72 INT. IVANS BIL - MORGEN 72

Adam sidder bag rattet. Ved hans side sidder Ivan og ser sørgmodigt ud af vinduet. Han tager forbindingen af sit hoved, ser på den og snøfter. Adam betragter ham, tænder så for anlægget. Der lyder musik, Ivans yndlingssang. Ivan begynder at snøfte højere. Adam slukker for radioen igen. Men Ivan holder ikke op med at græde. De kører bare stille derudaf.

73 EXT. KIRKE. VED VEJ - MORGEN 73

Adam stiger ud af bilen. Han åbner døren ind til Ivan, der bare sidder der.

ADAM

Kom nu ... Kom nu med ud ...

Ivan rejser sig og stiger ud. Han begynder modløst at gå op mod kirken sammen med Adam.

74 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆET - MORGEN 74

Det store træ ligger nu forkullet og afbrændt. Det er et næsten uvirkeligt scenario. Enkelte blade og æbler har overlevet, men ellers alt goldt og afbrændt, krøllet. Gunnar, Sarah og Khalid går rundt, sidder ved det.

Ivan og Adam kommer gående over til dem. De stopper op og ser tomt på træet begge to. Ingen siger noget. Ivan ser tomt ud over træet, stryger hånden henover det. Han tager sig frustreret til hovedet og får sod i ansigtet. Så går han op mod kirken.

GUNNAR

Hvad er der sket?

Adam svarer ikke, men går bare efter Ivan.

KHALID

For helvede der er kommet dårlig stemning,
hva'!

75 INT. SIDEHUSET. IVANS KONTOR - MORGEN

75

Christoffer sidder endnu engang inde i hjørnet med et tæppe over hovedet. Ivan og Adam træder ind i rummet. Ivan ser bekymret på ham, så går han over og ruller ham ud og tager tæppet af ham. Han ser ulykkeligt på ham. Så sætter han sig ned ved hans side og græder.

ADAM

Ivan?

IVAN

Prøv at se ham ... Prøv at se min lille dreng ... Den er jo helt gal med ham ...

ADAM

Ja ... Det ser ikke så godt ud ...

IVAN

Jeg har ikke fortjent det her, jeg har ikke. Jeg ved ikke, hvad det er, jeg har gjort. Jeg har altid prøvet at være god ... Og så bliver jeg belønnet på den her måde. Og nu skal jeg også dø. Det er fandeme tarveligt, det er.

ADAM

Ja ...

IVAN

Gud hader mig ... Det har han altid gjort. Du har ret. Han har altid været på nakken af mig.

Ivan ser op på Adam med store våde øjne. Adam trækker på skuldrene. Ivan hulker.

ADAM

Måske har du bare været uheldig.

IVAN

Så uheldig er der ingen, der er ... Jeg har kæmpet og kæmpet, man han vil ikke engang give mig en lillefinger ... Han vil ikke engang lade os bage en sølle lille æblekage ... Se på træet ... og komfuret. Han vil hellere smadre et helt nyt komfur og slå mig ihjel end at tabe ansigt ... Hvad er det for en Gud, der ikke engang under folk en æblekage?

Ivan aer Christoffers hår og betragter ham med et trist blik.
Adam betragter ham tavst.

ADAM

Jeg skal nok bage den æblekage til dig, Ivan.
Der er vist stadig et par tilbage på træet.

IVAN

Det er lige meget. Jeg orker ikke mere nu ...
Jeg kan heller ikke engang li' æblekage.

ADAM

Okay, men jeg bager den altså alligevel.

IVAN

Det er pænt af dig ... Men vil du ikke kalde
de andre sammen i stedet for ... Jeg ved
ikke, hvordan jeg skal sige det til dem. Jeg
ved ikke, hvordan de vil reagere ... Men vil
du ikke kalde dem sammen?

Adam nikker.

76 INT. KIRKE - DAG

76

Ivan sidder oppe ved alteret. Gunnar, Sarah, Khalid og Adam
betragter ham afventende. Ivan er meget trist.

IVAN

Ja ... Det er sådan at øh ... Adam ved det
allerede ... Men. Ja ... Jeg skal dø.

Gunnar og Khalid ser meget betuttede ud.

KHALID

Hvordan dø, Ivan?

IVAN

Jeg er syg. Gud har kaldt mig hjem ... Jeg
skal ned til ormene ...

Der er meget stille. Gunnar får blanke øjne.

GUNNAR

Skal du så ikke være her mere?

IVAN

Nej, Gunnar. Det bliver nok lidt
problematisk.

KHALID

Hvornår skal du dø?

IVAN

Doktor Kolberg siger 10 dage ... Men det er ikke engang sikkert.

GUNNAR

Men hvad skal vi så gøre?

IVAN

Det ved jeg ikke ... Men jeg vil bede jer om at opføre jer pænt, selvom jeg ikke skal være hos jer mere. Adam har allerede lovet at han ... At han fortsat vil ...

Ivan begynder at græde rigtigt.

IVAN

... Vil forsøge at lave sin æblekage ... Og jeg vil altså bede både dig, Khalid, men i særdeleshed Gunnar, om at huske på, hvad jeg har lært jer.

Gunnar er grædefærdig. Han rejser sig bare og begynder at gå.

IVAN

Hvor skal du hen, Gunnar?

GUNNAR

Jeg har lyst til en drink, ok? Jeg har faktisk tænkt mig at drikke igennem for en gangs skyld. Det synes jeg faktisk, jeg har fortjent.

IVAN

Gunnar?

GUNNAR

Lad mig være nu!

Sarah rejser sig og går efter ham. De andre sidder tilbage.

IVAN

Ja. Men øh ... Ja ... Det var det, jeg havde at sige ... Så vil jeg køre Christoffer hjem.

Ivan vender om og går. Khalid sidder og ser ud i luften. Adam betragter ham.

KHALID

Det er ikke godt, det her ... Det er fandeme ikke godt ... Hvad skal vi gøre?

ADAM

Det ved jeg ikke ... Jeg må vel hellere bage den kage der.

Khalid nikker med et trist blik.

77 EXT. VEJ FORAN KIRKE - DAG

77

Den sorte bil holder ind til siden nede ved vejen. Holger sidder bag rattet. Ved hans side sidder ESBEN, 40, karseklippet og rå, på bagsædet JØRGEN, samme udseende. De stiger ud alle tre. Esben ser op mod kirken. Holger og Jørgen går over og stiller sig ved hans side. Han børster et hår af skulderen på Esben. Esben drejer blikket mod ham.

ESBEN

Er du kiropraktor?

HOLGER

Hvorfor spørger du om det?

ESBEN

Er du?

HOLGER

Nej ... Nejnej ...

ESBEN

Vil du så ikke godt lade være med at røre ved min ryg?

HOLGER

... Der sad et hår ...

Esben sender ham blikket.

HOLGER

Undskyld, Esben ... Undskyld ...

78 EXT. KIRKE. VED ÆBLETRÆ - DAG

78

Adam sidder på det udbrændte træ og tænker. Khalid ligger inde under en gren. Han er trist til mode.

KHALID

Der er en til herinde! Det er 3, Adam. Det bliver en lille kage, men den bliver fandeme en god kage! Og Ivan fortjener en pisse god kage!

Adam ser nu Esben, Holger og Jørgen komme gående imod dem. Han rejser sig. Khalid gør det samme. Han træder væk fra træet og står afventende. Esben og Holger træder over til dem.

ESBEN

Hvad fanden laver du?

ADAM

Plukker æbler.

ESBEN

Sammen med en perker?

ADAM

Det ser sådan ud ...

Esben ser irriteret på Adam. Holger ser på træet.

HOLGER

Hvad er der sket?

ADAM

Det var et lyn ... Der var mange lyn. Det ramte også komfuret.

ESBEN

Hvad helvede er der galt med dig?

Adam svarer ikke.

ESBEN

Hvad sker der med dig? Prøver du at gøre os til grin eller hvad?

ADAM

Hvad mener du?

ESBEN

Du render rundt og taler om æblegrød og kravler i træer med en neger ... Er du blevet idiot eller hvad?

ADAM

Jeg synes, I skal køre, Esben ... Jeg gider ikke at se på jer ...

ESBEN

Hvad siger du?

KHALID

Han siger, du skal skride væk fra æblerne din skallepande og hent din tykke ven med hjem!

Esben ser uforstående på Khalid, så på Jørgen og Holger. Jørgen sender ham et blik. Så ser Esben uforstående på Adam.

ESBEN

Hvad er det her?

KHALID

Skrid nu bare skallepande!

Esben ser på Khalid og griner.

ESBEN

Jørgen, gider du lige at lære vores lille sorte ven, hvordan man taler til folk her i landet.

Jørgen nikker og går imod Khalid. Khalid trækker sin pistol og skyder Jørgen i låret. Adam råber.

ADAM

Nej! Khalid!

Det er for sent. Jørgen falder om og tager sig til låret. Esben og Holger ser chokeret på. Khalid sænker pistolen.

KHALID

Undskyld ... Undskyld for helvede ... Jeg fik stress for satan ... Undskyld ... Ham kommer imod mig med den knæ, den psykopat knæ. Jeg lover ikke at skyde ham mere. Det var den uheld!

De står stille alle sammen. Jørgen ser på sit ben.

JØRGEN

Han skød mig! Han skød mig, Esben!

KHALID

Jeg har sagt undskyld, ikke! Din fede svin så hold dog kæft, mand!

Esben ser på Adam, ryster skrækslagent på hovedet. Adam er lige så overrasket.

ADAM

I må hellere gå. Tag ham med, Esben ... Tag ham nu med ... Kom nu Holger.

Holger nikker og går over og hjælper Jørgen på benene. Esben hjælper til. Han ser på Adam med et rasende blik.

ESBEN

Det her, det kommer du til at fortryde, du gør!

Adam står bare og ser på Esben. Esben ser på Khalid.

ESBEN

Og du er færdig, dit sorte svin! Du er død!

Khalid løfter rasende pistolen og skyder Esben i skulderen.

KHALID

Er du dum eller hvad? Det er mig, der har pistolen, din idiot!

ADAM

Stop så!!! Hvad laver du??? Hold så op med at skyde dem! Det kan du sgu da ikke!

Esben tager sig til skulderen og får nu travlt. Holger og han skynder sig rædselsslagent væk med Jørgen.

KHALID

Han står der og truer mig med den skulder!
Han truer med den psykopat skulder Forpuleet idiot!

Khalid er sur nu, han sigter efter dem og rammer Esben en gang til i ryggen. Holger må tage godt fat i ham, for at holde ham på benene. Adam tager pistolen fra Khalid.

ADAM

Hold så op!!!

KHALID

Jaja ... Undskyld ... Jeg ved det godt. Det er bare, når jeg bliver så pisse rasende ...

De humper nu væk, ud af lågen og ned mod bilen. Khalid og Adam står og ser efter dem. Adam er i chok.

KHALID

Det er de tøsedrenge mand! De spiller så seje og så kan de ikke en skid!

ADAM

Du kan sgu da ikke bare skyde folk på den måde.

KHALID

Nej, jeg ved det godt! Det er fordi, jeg er ude af balance. Det går mig på, at Ivan er i den humør ... Det er en værre lortedag det her ... Jeg vil væk fra den her bøsseland, Adam ...

Khalid går angrende, men stadig sur op mod kirken. Adam står tilbage.

79 INT. KIRKE. KLOKKETÅRN - SKUMRING 79

Khalid står og ringer solen ned. Hans bevægelser er meget voldsomme. Han er rasende, frustreret.

80 INT. KIRKE - SKUMRING 80

Ivan sidder oppe ved alteret og stirrer tomt op på Jesus. Adam kommer ind med en lille kurv med æbler i favnen. Han går op til Ivan.

ADAM

Så er der 7 flotte modne æbler.

Ivan siger ikke noget.

ADAM

Og så henter jeg en ny ovn i morgen.

IVAN

Det er lige meget, Adam ... Der er for sent nu.

ADAM

Nejnej. Bare vent ... Vi bliver nok også nødt til at tale om Khalid. Jeg tror, vi har et problem.

IVAN

Ja ... Men det er værre med Gunnar. Han har taget sin lyserøde polo-shirt på nu ...

ADAM

Hvad skal det sige?

IVAN

Selv om du ikke tror, at Gunnar og Khalid har forbedret sig, så er de faktisk nået langt. Jeg har kæmpet for at få det gode frem i de drenge, men nu ved jeg ikke ... Det kan jo også være lige meget nu.

(Pause)

Jeg ved i det hele taget ikke, hvor meget jeg har hjulpet. Når man ligger det hele sammen, så ... Kirken står tom altid ... Og ... Jeg er bare så forbandet træt ...

Ivan ser trist ud over kirken.

ADAM

Jeg smider lige æblerne på køl.

IVAN

Gør det ...

Adam går. Ivan sidder tilbage, ser op på korset.

IVAN

Lorte Gud!

81 INT. SIDEHuset. GANG - AFTEN

81

Adam går ned af gangen med æblerne, ovre ved køkkenet træder Gunnar nu ud. Han har en stramtsiddende lyserød Polo-shirt på og er i joggingbukser. I hænderne har han en fjerkræsaks, en liter olivenolie og en meget stor Aubergine. Han går mod Adam, ned mod sit værelse.

ADAM

Gunnar?

Gunnar vender sig. Han er meget, meget beruset. Hans hår er uglet, svedigt. Adam ser på ham.

ADAM

Hvad laver du?

GUNNAR

Ikke noget.

ADAM

Hvor er Sarah ...

GUNNAR

Hun er kørt hjem ...

Adam betragter remedierne i hans hånd.

ADAM

Hvad skal du med de ting der, Gunnar?

GUNNAR

Det er bare lidt aubergine ...

ADAM

Og hvad med saksen der?

GUNNAR

Lad mig være nu!

Gunnar går forbi Adam over til sin dør. Adam følger efter ham. De står begge to udenfor døren. Gunnar ser på ham.

ADAM

Hvorfor går du ikke derind?

GUNNAR

Ikke når du står der. Gå med dig.

ADAM

Må jeg ikke lige se, hvordan du bor?

GUNNAR

Nej.

Adam nikker. Så smutter han hurtigt forbi Gunnar og åbner døren. De træder begge ind på Gunnars værelse.

82 INT. SIDEHUSET. GUNNARS VÆRELSE - AFTEN

82

Det ligner meget Adams, der er pænt og nydeligt, spartansk. Der står dog et hav af tomme flasker rundt omkring. En anden markant forskel er, at på sengen ligger der en bagbundet krop med en sæk over hovedet. Adam stirrer over på den livløse krop.

GUNNAR

Hun blev meget fuld ...

ADAM

Hvad har du gjort?

GUNNAR

Ikke noget endnu ... Hun er bare fuld ...

Adam går hen og stiller æblerne på kommoden, så binder han hendes hænder op.

GUNNAR

Hun ville gerne selv, tror jeg.

ADAM

Læg de ting fra dig.

Gunnar stiller tingene på kommoden. Adam tager nu sækken af hendes hoved og tjekker, at Sarah er okay. Det er hun, hun er bare meget fuld. Gunnar står lidt og holder øje, så stjæler han et æble, putter det i lommen.

GUNNAR

Hun kunne jo også lade være at drikke sig så fuld.

Adam løfter Sarah helt op i sengen og giver hende en dyne på. Så hører de et SKUD. Adam ser mod lyden, fryser. Gunnar står vaklende.

GUNNAR

Jeg må også hellere se at komme i seng.

ADAM

Kom med her! Kom!!!

83 EXT. KIRKE. VED VEJEN - AFTEN

83

Khalid står nede ved bagagerummet af sin bil. Han har fyldt alle sine våben ned i den. Han afsikrer en riffel og prøveskyder den ned i jorden. Så lader han den og ligger den klar. Adam og Gunnar kommer ned til ham.

ADAM

Khalid?

GUNNAR

Hold da op, hvor er der mange geværer og alt muligt. Hvad skal du med alle dem?

KHALID

Jeg skal på tanken. Nu skal den Statoil dø en gang for alle!

ADAM

Vil du ikke hellere blive her?

KHALID

Nej.

ADAM

Du har ikke tænkt dig at skyde nogen, vel?

KHALID

Nejne. Men du kan blande dig i nogen andre!
Ok!

ADAM

Hold nu op, Khalid!

Khalid tager en pistol og sigter på Adam.

KHALID

Du blander dig udenom! Jeg vil ikke skyde dig, Adam ... Gunnar måske godt, men ikke dig! Men hvis du blander dig, så gør jeg det!

Adam laver tegn til, at han skal tage den med ro. Khalid sænker pistolen, smækker bagagerummet og går op mod førersædet.

ADAM

Må vi så ikke tage med?

KHALID

På røveri?

ADAM

Ja.

KHALID

Jo for helvede, det ville være hyggeligt.
Bare du ikke ryger i bilen.

Gunnar står lidt beklemt.

GUNNAR

Jeg ved ikke om jeg/...

ADAM

.../Sæt dig ind.

84 EXT. LANDEVEJ - NAT 84

Bilen suser gennem et øde landskab.

85 EXT. STATOIL TANK - NAT 85

Et Statoil skilt lyser op, der står "Døgnåbent" nede under. Der er helt stille. Inde på tankstationen er der også helt tomt. Khalids bil ruller stille ind og stopper op ude ved vejen.

86 INT. KHALIDS BIL - NAT 86

Khalid rækker en hue til både Gunnar og Adam. De tager imod den. Khalid lader så en pumpgun, rækker den til Adam. Så giver han Gunnar en lille 38'er. Gunnar tager den meget forsigtigt.

ADAM

Skal jeg ikke gå derind først?

KHALID

Hvorfor skulle du det?

ADAM

Jeg vil lige låne deres lokum ...

Khalid ser forundret på ham, men godtager.

KHALID

Ok. 2 minutter. Og du skyder ikke nogen, før jeg kommer, ok?

Adam nikker.

87 INT. STATOIL TANK - NAT 87

En UNG PIGE står oppe bag disken og fylder cigaretter op. Hun kigger op, da dørklokken lyder. Adam træder ind med hætte på hovedet og pumpgun'en i hænderne. En UNG FYR kommer nu ud inde fra baglokalet.

ADAM

Hej.

De to unge mennesker står helt stille.

ADAM

Har I en bagudgang?

Pigen nikker.

ADAM

Så løb. Løb væk!

PIGE

Men Mikkell han/...

Adam ser ud af vinduet.

ADAM

.../Løb for helvede! Og vent med at ringe til politiet.

PIGE

Hvad?

Adam peger på Pigen med pumpgunen.

ADAM

Glem det! Bare løb!

De to unge mennesker nikker og løber ud af bagindgangen oppe ved kassen. Døren går nu og Khalid og Gunnar kommer ind.

KHALID

Hvor er de ansatte?

ADAM

De stak af ...

KHALID

For helvede ...

Khalid går op bag disken og begynder at tømme kasseapparatet. Gunnar går over til sprutreolen. Adam står lidt og ser ud af vinduet, så får han øje på en Ovn oppe ved disken. Han går derop og river stikket ud, så tager han den under armen. Gunnar har nu forsynet sig med flasker og Khalid med kontanter.

ADAM

Er I klar?

GUNNAR

Skal du ikke ha' nogen smøger også, Adam?

I det samme hører de et toilet trække ud og en dør går op. Khalid går derover, mens han sigter på den. Adam tænker hurtigt, han skyder forbi Khalid, højt oppe, mod døren. Den bliver lukket i igen. Khalid ser på ham.

ADAM

Lad os komme af sted?

Khalid nikker. Så vender han sig alligevel og skyder et par skud ind mod døren. Adam går mod ham.

ADAM

Stop! Kom nu ud! Af sted!!!

Khalid og Gunnar stikker af, mens Adam går over til den gennemhullede dør. Han lukker den op, mens han sigter derind.

Nede på gulvet ligger der en skræmt UNG MAND #2.

ADAM
Er du okay?

UNG MAND #2
... Nej ...

ADAM
Er du ramt?

UNG MAND #2
Nej ... Nejnej ...

Adam lukker døren i og løber ud af butikken.

88 INT. KHALIDS BIL - NAT

88

Adam sidder på forsædet med ovnen i skødet. Khalid kører. Gunnar sidder omme på bagsædet og drikker af en af sine ny erhvervede flasker. Han har stadig elefanthuen på.

GUNNAR
Det gik da meget godt ...

ADAM
... Ja ... Vi må altså snakke med Ivan, ikke?
I skal ha' noget hjælp ... Begge to ...

Khalid svarer ikke. Gunnar nikker.

GUNNAR
Ja.

ADAM
Og du kan godt tage den hue af nu, Gunnar.

GUNNAR
... Ja ...

Gunnar tager huen af. De fortsætter af sted i tavshed.

89 EXT. KIRKE - MORGEN

89

Solen er kommet op. Sarah sidder ude på bænken med en morgenbajer. Hun mader Christoffer, skærer æblestykker ud til ham og fodrer ham. Hun har tømmermænd, sidder og nyder solen. Hun kaster skroget og tager nu det sidste æble i kurven. Hun pudser det lidt og skærer det så ud.

Adam, Khalid og Gunnar kommer gående op til hende. Adam har ovnen under armen. Gunnar har sin lille Statoilpose. Hun smiler til dem. Gunnar smiler igen.

SARAH

Hvad er det for en trøje?

GUNNAR

Nåe ... Det er bare ...

SARAH

Den klæder dig. Den er pæn.

Hun putter en bid af æblet ind i munden på Christoffer. Adam ser nu den tomme kurv og får et føl. Han flår æblet ud af hånden på hende.

ADAM

Hvad laver du??? Hvad har du gjort???

SARAH

Slap dog af ...

ADAM

Hvor er de andre? Hvor er de andre æbler?

SARAH

Dem har vi spist ... De var stillet frem inde på bordet.

ADAM

Det har du ikke gjort! Det har du bare ikke!
I har ikke ædt 7 æbler!

SARAH

Drengen var sulten okay! Og der er kun øl i køleskabet!

Adam ser på det afgravne æble i sin hånd. Så kyler han det rasende af sted.

ADAM

For helvede da!

Adam stiller nu ovnen fra sig på græsset og sætter sig på den. Khalid sætter sig ved hans side. Gunnar sætter sig ned på bænken ved siden af Sarah.

SARAH

Undskyld ...

Ivan kommer nu gående op af havestien med Christoffer. Han ruller op imod dem. Sarah ser på Gunnar, hvisker til ham.

SARAH
Var vi sammen i går?

Gunnar ser lidt forvirret på hende.

GUNNAR
... Øh ...

Sarah smiler til ham, nusser ham på låret.

SARAH
Jeg har lagt agurken ned i din skuffe.

GUNNAR
Det er en aubergine ...

Sarah smiler frækt til ham. Gunnar prøver at gengælde det, lidt forvirret. Ivan er nu helt oppe ved dem.

IVAN
Jeg tror, at der er en masse af dine venner,
der er på vej, Adam.

Adam ser forundret på ham.

ADAM
Hvad mener du?

Ivan vender sig og ser ned mod lågen. 3 sorte biler holder nu dernede. En række karseklippede NAZISTER er på vej ud af dørene. Adam ser derned. Så ser han på Khalid.

ADAM
Skynd dig væk, Khalid.

KHALID
Jeg løber fandeme ikke nogen vegne på grund
af de bøsser!

ADAM
Er du idiot? Prøv og se hvor mange de er!

IVAN
Hvad foregår der her, Khalid? Adam?

ADAM
Khalid har skudt på dem! For helvede da! Gå
ind i kirken, Khalid! Gør det nu!

Adam skynder sig hen mod Nazisterne, der nu er nået hen til træet. Ivan ser skuffet på Khalid.

IVAN
Du lærer det aldrig, Khalid ... Du knuser mit
hjerte.

KHALID

Undskyld, Ivan ... Undskyld ...

Khalid rejser sig og går ind i kirken. Ivan ser efter ham.

Adam står nu nede ved træet, overfor Esben, der er godt forbundet. Ved hans side står Jørgen på krykker og Holger. Bag dem står 8 hårdkogte Nazister.

ADAM

Hej ...

Jørgen smækker bare Adam en på lampen. Han rejser hovedet og ser på ham uden at sige noget. Så får han en til på hovedet og en i maven. Adam synker sammen i græsset.

ESBEN

Du kan rende os i røven! Vi skal bare ha' ham perkeren.

Esben sparker nu til Adam. Ivan går nu ned imod dem.

IVAN

Hallo! Stop det der.

Sarah og Gunnar har rejst sig op. De bliver begge stående oppe ved Christoffers rullestol og betragter Ivan, der nu går ned til Adam.

Ivan hjælper Adam på benene og træder frem mod Esben.

IVAN

Så stopper i den vold! Og vil I være venlige at gå!

ESBEN

Du behøver ikke at blande dig. Bare få negeren til at komme herud.

IVAN

Vil du så tale pænt! Væk med jer! Kom af sted!

Esben trækker nu en pistol. Ivan ser irriteret på den.

IVAN

Nej, nu kan det være nok med de pistoler! Kom her med den, aflever!

Ivan går over mod Esben og tager fat i hans pistol. I det samme går den af. Den rammer Ivan i hovedet. Han falder om i græsset, blodet løber fra hans tinding.

Alle står chokeret. Adam, Sarah og Gunnar. Esben er næsten den, der er mest forskrækket. Han ser på Adam.

ESBEN

Hvad fanden lavede han ... Han ...

Holger er nu meget bange. Han vender om og går ned mod bilerne. Jørgen og Esben står bare og ser på Adam.

ESBEN

Det var ikke min skyld ...

Jørgen tager fat i Esben.

JØRGEN

Kom. Lad os skride, Esben ...

Esben nikker. De begynder at gå, mens de ser sig tilbage over skulderen. Alle de andre følger med.

Adam står nu og ser ned på Ivan, der ligger livløs i græsset. Sarah og Gunnar kommer ned til ham.

SARAH

Åh Gud ...

De står alle bare og ved ikke, hvad de skal gøre. Så sætter Ivan sig pludselig op. Han er ramt lige over det ene øje. Han sidder omtumlet og ser sig omkring. Sarah trækker sig lidt tilbage på grund af det ulækre syn.

SARAH

Åh Gud ...

Ivan klapper sig nu på lårene og pruster.

IVAN

Av ... Det gør altså virkelig ondt. Jeg tror, jeg må en tur på skadestuen.

ADAM

Bare bliv siddende, Ivan ... Jeg ringer efter en ambulance.

Ivan rejser sig.

IVAN

Nejnej. Jeg kører selv.

Sarah og Adam ser til med et skræmt blik, Gunnar tager det mere med ro som altid.

ADAM

Ivan ... Så lad mig køre ...

IVAN

Gad du det? Det ville altså virkelig være en hjælp.

ADAM

Jaja, selvfølgelig ...

Adam tager Ivan under armen og de går ned mod bilen. Gunnar og Sarah står og ser efter dem.

GUNNAR

Fedterøv ...

90 INT. HOSPITAL. KONTOR - AFTEN

90

Doktor Kolberg sidder bag sit bord og pakker sine ting ned. Han virker trist, opgivende.

DOKTOR KOLBERG

Hans øje er blæst væk og vi kan ikke få kuglen ud.

Adam sidder på den anden side af bordet med en kop kaffe.

DOKTOR KOLBERG

Det er det, vi i fagsproget kalder en "halv Kennedy". Men hvad der er endnu værre, er, at hans sygdom er aftagende ...

ADAM

Canceren?

Doktor Kolberg nikker skuffet, han er meget trist.

ADAM

Skal han så ikke dø alligevel?

DOKTOR KOLBERG

Jeg ved det ikke og jeg er også ligeglad. Men jeg kan love dig for, at de er trætte af at have jer rendende her på afdelingen. Personligt er jeg ligeglad. Jeg har taget min afsked og rejser til Canada på mandag. Der er sikkert en lille engel deroppe, man kan elske og et par ludere man kan afreagere på ...

Doktor Kolberg lukker sin taske og går mod døren. Adam bliver siddende.

ADAM

Men hvorfor det?

DOKTOR KOLBERG

Fordi det her giver ikke mening, Adam. Jeg er en mand af videnskaben. Jeg tror på tal og diagrammer ... Jeg vil et sted hen, hvor folk de dør, når de er syge og hvor man ikke sidder og spiser cowboytoast nede i kantinen, når man er blevet skudt i hovedet ...

ADAM

Sidder han nede i kantinen?

DOKTOR KOLBERG

Ja ... Jeg ved kraftstøjlele ikke, hvad der er galt med den stodder, men jeg har fået nok nu. Men du skal ha' tak, fordi du prøvede at hjælpe os. Det var pænt af dig. Du er et godt menneske, når alt kommer til alt.

Doktor Kolberg går. Han smækker døren. Adam sidder tilbage, ser ud i rummet.

91 EXT. KIRKE - MORGEN 91

Endnu en skøn morgen. Kirkeklokkerne ringer. Det sorte træ står midt i alt det grønne. Det er smukt på sin egen måde.

92 EXT. KIRKE. VED VEJEN - MORGEN 92

Adam og Ivan står og hjælper Khalid med at putte en grotesk stor kuffert ned i bagagerummet på hans bil. Ivan har fået en forbindelse om hovedet og klap for øjet. Gunnar og Sarah står sammen og flirter. Han har beholdt sin lyserøde polo-shirt på.

KHALID

Nå ... Så er det farvel med jer.

IVAN

Og du er sikker i din sag, Khalid?

KHALID

Jaja, flyet går klokken 12.

IVAN

Jeg mener, du vil ikke blive her. Du er velkommen?

KHALID

Nej, jeg skal hjem nu, Ivan. Det er bedst for mig. Ikke også, Adam?

Adam ser på ham, trækker på det.

ADAM

Det ved jeg ikke. Det må du selv om ...

KHALID

Men jeg skal hjem. Det var pisse ærgerligt, at det ikke blev til noget med den lækre æblekage.

Adam og Ivan nikker. Gunnar kommer i tanke om noget, kan man se.

KHALID

Vi ses en dag, Ivan ... Adam. Og fuck dig,
Gunnar!

GUNNAR

Ja, okay ...

Khalid sætter sig ind i bilen og kører væk med et dyt. Gunnar
tager nu et æble op af sin lomme og holder det op.

ADAM

Hvor har du det fra?

GUNNAR

Du må ikke slå, vel?

ADAM

Nejnej ...

GUNNAR

Jeg kom til at tage det ... Det må I
undskylde. Jeg gør det ikke igen.

Adam og Ivan er ligeglade. De er meget fokuseret på æblet.

ADAM

Har vi stadig ovnen fra Statoil?

GUNNAR

Den er sat til oppe i køkkenet ...

93 INT. SIDEHuset. KØKKEN - DAG

93

Hele køkkenet roder. Der står skåle og melposer over det
hele, kagebøger og strøet sukker. Ivan og Adam sidder begge
og kigger ind i den lille ovn. Derinde står en meget lille
kage. Ivan smiler lykkeligt, klapper Adam på skulderen. Et
PLING lyder og Adam ser over på Ivan. Han nikker godkendende
til ham. Adam åbner lågen og tager kagen ud. Den fylder cirka
hans hånd. Så tager han en kniv og skærer den over i to. Han
ligger stykkerne på to tallerkener, der står klar, rækker den
ene til Ivan. De smager begge på den. Der er tydeligvis
ingen, der kan li' den, men de lyver begge to.

IVAN

Hmmmmmm ... Den er God ...

ADAM

Ja, den er ikke værst ...

De spiser lidt en bid til.

ADAM

Den er faktisk rigtig god.

IVAN

Ja ...

Vi ser dem i et stort billede ude fra gangen. De sidder begge og spiser kage i stilhed.

94 EXT. KIRKE - MORGEN 94

Kirketårnet ses. Klokkerne ringer.

95 INT. SIDEHUSET. ADAMS VÆRELSE - MORGEN 95

Krucifikset hænger på væggen. Det ryster blidt, på grund af klokkernes kimen, men det bliver dog hængende. Ved siden af det hænger der et billede af Khalid, der står foran et hus i en ørken med en meget stor riffel.

Adam ligger sig i seng og sover. Han har fået længere hår, men ellers ligner han sig selv. Døren går op og Ivan stikker hovedet ind. Han er i præstekjole og har fået glasøje og et kæmpe ar, men ellers ligner han sig selv.

IVAN

Komkomkomkom Adam! Klokken er meget!

ADAM

Jajajajaja ...

IVAN

Nede ved alteret om 5 minutter, okay?

ADAM

Jajajajaja ...

Ivan smækker døren i. Adam rejser sig træt op.

96 INT. KIRKE - MORGEN 96

Gunnar og Sarah står i henholdsvis lyserød smoking og hvid kjole. Sarah holder et lille tilsyneladende velskabt barn i armene. Ivan er ved at døbe det. Adam står i et jakkesæt ved siden af Christoffer, der også er blevet klædt pænt på i dagens anledning.

IVAN

... Hvad er barnets navn?

SARAH

Ivan Halvor Andersen.

IVAN

Ivan Halvor Andersen. Forsager du Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen?

GUNNAR

... Ja ...

IVAN

Tror du på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber?

Gunnar tvivler, Sarah tager over.

SARAH

Ja, han gør.

IVAN

Tror du på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Guds Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde?

GUNNAR

Må jeg ikke lige få den igen?

SARAH

Bare sig ja.

GUNNAR

Ja.

IVAN

Vil du døbes på denne tro?

Ivan nikker godkendende til Gunnar.

GUNNAR

... Ja ... Helt sikkert.

IVAN

Ivan Halvor Andersen. Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Adam ser ned på barnet.

ADAM

Amen.

97 EXT. KIRKE. VED VÅBENHUSET - MORGEN

97

Ivan og Adam står og siger farvel til Gunnar og Sarah og den lille.

SARAH

Tak, Ivan ...

IVAN
Ingen årsag.

SARAH
Og Adam.

Adam giver hende hånden. Det gør Gunnar også.

IVAN
Kom snart forbi til kaffe, ikke.

SARAH
Jo, men der går lidt tid nu ...

GUNNAR
Ja, vi rejser til Indonesien på mandag.

IVAN
På grund af tigrene?

SARAH
Ja. Der skal virkelig sættes ind nu, hvis de sidste skal reddes. Gunnars artikelserie har gjort at der kun er 25 tilbage nu ...

GUNNAR
Der er også andre faktorer der har spillet ind. Men der er også på grund af "lillemand"; derude kan man ikke se at han er mongol, der ligner han bare alle de andre ...

IVAN
Jaja. Men I er i hvert fald altid velkomne.

De nikker og går. Ivan ser på sit ur. Så ser han på Adam.

IVAN
Oh, vi skal også se at komme af sted.

ADAM
Skal vi ikke lige skifte?

IVAN
Nej, det kan vi ikke nå. Vi er sent på den, Adam ...

Adam begynder at gå ned mod bilen. Ivan lukker døren bag dem ind til kirken.

Lyden af den tunge dør fortager sig, der bliver helt stille. I et stort billede ser vi Christoffer sidde inde i kirken og kigge op på korset. Han sidder bare helt roligt og savler som altid.

Solen står stadig højt på himlen. Toget ruller ind og standser, og to meget beskidte, hårdkogte fyre, NALLE og ARNE stiger ud med hver deres taske. De ser sig omkring, men der er tomt. Så ruller Ivans lille bil op på perronen og han stiger ud med Adam. Ivan går over til dem og giver hånd.

IVAN

Nalle og Arne? Hvem er hvem?

De svarer ikke. Ivan rækker hånden frem mod dem.

IVAN

Dav. Ivan Fjeldsted, men Ivan er fint. Og det her er min assistent Adam Ole Pedersen. I må virkelig undskyldte, vi kommer for sent.

Fyrene trykker modvilligt Ivans hånd. Adam holder sig lidt tilbage. Ivan står lidt og smiler.

IVAN

Nå ... Men lad os komme af sted. Skal jeg bære jeres tasker for jer?

NALLE

Hvad fanden er der galt med dit øje, mand? Du ligner jo en spasser ...

IVAN

Åh jajaja. Esajas 34, 12; Jesus så på de spedalske, og sagde vogt jer, pas på den knaldrøde gummibåd. Men den diskussion tror jeg ikke, du vil påbegynde her midt på togperronen, for så ser det da meget sort ud for dig, min fine lille ven. Tror du ikke? Hva'?

Nalle ser forundret på Ivan. Så smækker han ham en flad. Ivan smiler bare. Retter på sit hår. Adam træder et skridt frem, ligger sin hånd på Ivans skulder.

ADAM

Så ... Kom. Vi snakker videre om det i bilen.

IVAN

God ide, Adam. God ide ... Med bilen ...

Ivan vender om og går. Adam smiler til de to mænd, der står fremmedgjort og kigger.

ADAM

Kom så ...

Adam går også over mod bilen.

100 EXT. TOGSTATION/LANDSKAB - MORGEN

100

I et stort billede ser vi de to fyre stå og kigge lidt på hinanden. Så går de også over til bilen. Alle fire mænd sætter sig ind og bilen kører. Vi kraner med den op over stationen og ser ud over et smukt landskab. Bilen fortsætter ud i det grønne. Ivans yndlingsmelodi falder ind på lydsiden.

NEDTONING.

SLUT

DRAFT 21. Juni, 2004
©Anders Thomas Jensen